

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

L 165

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

48 tomas

2005 m. birželio 25 d.

Turinys

I Aktai, kuriuos skelbti privaloma

2005 m. birželio 24 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 971/2005, nustatantis kai kurių vaisių ir daržovių standartines importo vertes, kad būtų galima nustatyti įvežimo kainą	1
2005 m. birželio 24 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 972/2005, nustatantis, kokia dalimi galima patenkinti paraiškas gauti sušaldytos galvijų mėsos kvotos, numatytos Reglamente (EB) Nr. 715/2005, importo teises	3
2005 m. birželio 24 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 973/2005, nustatantis, kokia dalimi galima patenkinti paraiškas perdirbti skirtos sušaldytos galvijienos importo teisėms gauti, pateiktas 2005 m. birželio mėnesį	4
2005 m. birželio 24 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 974/2005, nustatantis sąlygas, kuriomis galima priimti importo licencijų prašymus, pateiktus 2005 m. birželio mėn. kai kuriems kiaulienos pagrindu pagamintiems produktams pagal režimą, numatytą Tarybos reglamentu (EB) Nr. 774/94, atidarančiu tam tikras Bendrijos tarifines kiaulienos ir kai kurių kitų žemės ūkio produktų kvotas bei numatančiu tokių kvotų administravimą	5
2005 m. birželio 24 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 975/2005, nustatantis sąlygas, kuriomis galima priimti importo licencijų prašymus, pateiktus 2005 m. birželio mėn. kai kurių kiaulienos pagrindu pagamintų produktų sektoriaus tarifinėms importo kvotoms, nuo 2005 m. liepos 1 d. iki rugsėjo 30 d.	7
2005 m. birželio 24 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 976/2005, nustatantis didžiausią grąžinamąją išmoką už visiškai nulukštentų ilagrūdžių B ryžių eksportą į kai kurias trečiąsias šalis pagal Reglamente (EB) Nr. 2032/2004 numatytą konkursą	9

II Aktai, kurių skelbti neprivaloma

Taryba

2005/466/EB:

- ★ 2004 m. balandžio 19 d. ES ir Maroko asociacijos Tarybos sprendimas Nr. 1/2004, dėl konkurencijos taisyklėms įgyvendinti būtinų taisyklių priėmimo

10

★ Informacija apie Papildomo protokolo prie Europos susitarimo, įsteigiančio Europos Bendrijų bei jų valstybių narių ir Bulgarijos Respublikos asociaciją, siekiant atsižvelgti į Čekijos Respublikos, Estijos Respublikos, Kipro Respublikos, Latvijos Respublikos, Lietuvos Respublikos, Vengrijos Respublikos, Maltos Respublikos, Lenkijos Respublikos, Slovėnijos Respublikos ir Slovakijos Respublikos įstojimą į Europos Sąjungą, įsigaliojimą	14
---	----

Komisija

2005/467/EB:

★ 2004 m. gegužės 19 d. Komisijos sprendimas, dėl valstybės pagalbos, kurią Belgija planuoja suteikti <i>SIOEN Fibres S.A.</i> (pranešta dokumentu Nr. C(2004) 1622) ⁽¹⁾	15
---	----

2005/468/EB:

★ 2004 m. birželio 30 d. Komisijos sprendimas, dėl Švedijos įgyvendintos pagalbos sistemos dėl atleidimo nuo energijos mokesčio nuo 2002 m. sausio 1 d. iki 2004 m. birželio 30 d. (pranešta dokumentu Nr. C(2004) 2210) ⁽¹⁾	21
---	----

2005/469/EB:

★ 2005 m. birželio 24 d. Komisijos sprendimas, trečią kartą iš dalies keičiantis Sprendimą 2004/614/EB dėl apsaugos priemonių, susijusių su paukščių gripu Pietų Afrikoje, taikymo laiko (pranešta dokumentu Nr. C(2005) 1863) ⁽¹⁾	31
---	----

2005/470/EB:

★ 2005 m. birželio 24 d. Komisijos sprendimas, baigiantis tyrimo procesą dėl Bendrijos garso įrašų autorių teisių pažeidimo Tailande ir jo poveikio prekybai garso įrašais Bendrijoje	32
---	----

Klaidų ištaisymas

★ 2005 m. birželio 22 d. Komisijos sprendimo dėl aliejinių rapsų produkto (<i>Brassica napus</i> L., GT73 rūšies linija), genetiškai modifikuoto taip, kad būtų atsparus herbicidui glifozatui, pateikimo į rinką pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2001/18/EB, klaidų ištaisymas (OL L 164, 2005 6 24)	34
--	----

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE

I

(Aktai, kuriuos skelbti privaloma)

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 971/2005**2005 m. birželio 24 d.**

nustatantis kai kurių vaisių ir daržovių standartines importo vertes, kad būtų galima nustatyti įvežimo kainą

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1994 m. gruodžio 21 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 3223/94 dėl vaisių ir daržovių importo taisyklių ⁽¹⁾, ypač į jo 4 straipsnio 1 dalį,

kadangi:

- (1) Vadovaujantis Urugvajaus raundo daugiašalių prekybos derybų rezultatais Reglamentas (EB) Nr. 3223/94 numato kriterijus, pagal kuriuos Komisija nustato standartines importo vertes iš trečiųjų šalių importuojamiems jo priede išvardintiems produktams ir laikotarpiams.

- (2) Laikantis aukščiau nurodytų kriterijų, standartinės importo vertės turi būti nustatytos tokios, kaip nurodyta šio reglamento priede,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 3223/94 4 straipsnyje nurodytos standartinės importo vertės nustatomos šio reglamento priede.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja 2005 m. birželio 25 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2005 m. birželio 24 d.

Komisijos vardu

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

*Generalinis direktorius žemės ūkio ir
kaimo plėtros reikalams*

⁽¹⁾ OL L 337, 1994 12 24, p. 66. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1947/2002 (OL L 299, 2002 11 1, p. 17).

PRIEDAS

prie 2005 m. birželio 24 d. Komisijos reglamento, nustatančio kai kurių vaisių ir daržovių standartines importo vertes, kad būtų galima nustatyti įvežimo kainą

(EUR/100 kg)		
KN kodas	Trečiosios šalies kodas ⁽¹⁾	Standartinė importo vertė
0702 00 00	052	62,6
	204	35,2
	999	48,9
0707 00 05	052	85,7
	999	85,7
0709 90 70	052	89,1
	999	89,1
0805 50 10	388	66,5
	528	56,5
	624	71,1
	999	64,7
0808 10 80	388	93,3
	400	102,8
	508	107,1
	512	67,0
	524	46,4
	528	63,7
	720	47,6
	804	93,7
	999	77,7
0809 10 00	052	187,8
	624	188,8
	999	188,3
0809 20 95	052	266,1
	068	148,4
	400	325,6
	999	246,7
0809 30 10, 0809 30 90	052	157,0
	999	157,0
0809 40 05	624	166,0
	999	166,0

⁽¹⁾ Šalių nomenklatura yra nustatyta Komisijos Reglamentu (EB) Nr. 750/2005 (OL L 126, 2005 5 19, p. 12). Kodas „999“ žymi „kitą kilmę“.

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 972/2005**2005 m. birželio 24 d.****nustatantis, kokia dalimi galima patenkinti paraiškas gauti sušaldytos galvijų mėsos kvotos,
numatytos Reglamente (EB) Nr. 715/2005, importo teises**

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1254/1999 dėl bendro galvijienos rinkos organizavimo ⁽¹⁾,atsižvelgdama į 2005 m. gegužės 12 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 715/2005, atidarantį KN pozicijoje 0202 klasifikuojamos sušaldytos galvijienos bei KN pozicijoje 0206 29 91 klasifikuojamų produktų tarifinę kvotą ir numatantį jos administravimą (2005 m. liepos 1 d.–2006 m. birželio 30 d.) ⁽²⁾, ypač į jo 5 straipsnį,

kadangi:

Reglamento (EB) Nr. 715/2005 1 straipsnyje yra nustatytas 53 000 tonų kvotos kiekis, dėl kurio Bendrijos ūkio subjektai

gali pateikti paraiškas gauti importo teises, remdamiesi jautienos, klasifikuojamos KN kodais 0201, 0202, 0206 10 95 arba 0206 29 91 kiekiu, pagal atitinkamas muitinės nuostatas jo (jos) arba jo (jos) vardu importuotu 2004 m. gegužės 1 d.–2005 m. balandžio 30 d. Kadangi importo teisių prašoma didesniame kiekiui negu galimas kiekis, nurodytas 1 straipsnyje, reikia nustatyti mažinimo koeficientą, laikantis Reglamento (EB) Nr. 715/2005 5 straipsnio nuostatų,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Kiekviena paraiška gauti importo teises, pateikta laikantis Reglamento (EB) Nr. 715/2005 4 straipsnio 1 dalies nuostatų, patenkinama 18,363334 % prašomo kiekio.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja 2005 m. birželio 25 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2005 m. birželio 24 d.

Komisijos vardu

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

*Generalinis direktorius žemės ūkio ir
kaimo plėtros reikalams*

⁽¹⁾ OL L 160, 1999 6 26, p. 21. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1899/2004 (OL L 328, 2004 10 31, p. 67).

⁽²⁾ OL L 121, 2005 5 13, p. 48.

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 973/2005**2005 m. birželio 24 d.****nustatantis, kokia dalimi galima patenkinti paraiškas perdirbti skirtos sušaldytos galvijienos importo teisėms gauti, pateiktas 2005 m. birželio mėnesį**

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1254/1999 dėl bendro galvijienos rinkos organizavimo ⁽¹⁾,atsižvelgdama į 2005 m. gegužės 12 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 716/2005 dėl perdirbti skirtos sušaldytos jautienos importo tarifinės kvotos atidarymo ir administravimo (2005 m. liepos 1 d.–2006 m. birželio 30 d.) ⁽²⁾, ypač į jo 5 straipsnio 4 dalį,

kadangi:

- (1) Reglamento (EB) Nr. 176/2005 3 straipsnio 1 dalyje yra nustatyti perdirbti skirtos sušaldytos jautienos kiekiai, kurie gali būti importuoti tam tikromis sąlygomis laikotarpiu nuo 2005 m. liepos 1 d. iki 2006 m. birželio 30 d.
- (2) Reglamento (EB) Nr. 716/2005 5 straipsnio 4 dalyje numatyta, kad prašomi kiekiai gali būti sumažinti. Bendra pateiktose paraiškose prašomų kiekių suma yra didesnė už galimus kiekius. Tokiomis aplinkybėmis ir siekiant teisingo galimų kiekių paskirstymo, dera proporcingai sumažinti prašomus kiekius,

1 straipsnis

Kiekviena paraiška importo teisėms gauti, kuri buvo pateikta laikantis Reglamento (EB) Nr. 716/2005 nuostatų laikotarpiui nuo 2005 m. liepos 1 d. iki 2006 m. birželio 30 d., patenkinama ne daugiau negu tokiais kiekiais, apskaičiuotais mėsos su kaulais mase:

- a) 5,166817 % prašomo kiekio mėsos, skirtos Reglamento (EB) Nr. 716/2005 3 straipsnio 1 dalies a punkte išvardytų konservų gamybai;
- b) 32,725815 % prašomo kiekio mėsos, skirtos Reglamento (EB) Nr. 716/2005 3 straipsnio 1 dalies b punkte išvardytų produktų gamybai.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja 2005 m. birželio 25 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2005 m. birželio 24 d.

Komisijos vardu

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

*Generalinis direktorius žemės ūkio ir
kaimo plėtros reikalams*

⁽¹⁾ OL L 160, 1999 6 26, p. 21. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1899/2004 (OL L 328, 2004 10 30, p. 67).

⁽²⁾ OL L 121, 2005 5 13, p. 53.

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 974/2005

2005 m. birželio 24 d.

nustatantis sąlygas, kuriomis galima priimti importo licencijų prašymus, pateiktus 2005 m. birželio mėn. kai kuriems kiaulienos pagrindu pagamintiems produktams pagal režimą, numatytą Tarybos reglamentu (EB) Nr. 774/94, atidarančiu tam tikras Bendrijos tarifines kiaulienos ir kai kurių kitų žemės ūkio produktų kvotas bei numatančiu tokių kvotų administravimą

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1994 m. birželio 22 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1432/94, nustatantį režimo, numatyto kiaulienos sektoriui Tarybos reglamentu (EB) Nr. 774/94, atidarančiu tam tikras Bendrijos tarifines kiaulienos ir kai kurių kitų žemės ūkio produktų kvotas bei numatančiu tokių kvotų administravimą, taikymo ypatybes ⁽¹⁾, ypač į jo 4 straipsnio 4 dalį,

kadangi:

(1) 2005 m. trečiam ketvirčiui pateikti importo licencijų prašymai yra mažesniems už turimus kiekius, todėl gali būti visiškai patenkinami.

(2) Tikslinga nustatyti kitam laikotarpiui turimą kiekį.

(3) Derėtų atkreipti operatorių dėmesį į tai, kad licencijos gali būti naudojamos tik tiems produktams, kurie atitinka visas šiuo metu Bendrijoje galiojančias veterinarines nuostatas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

1. Taip, kaip nustatyta priede, yra tenkinami importo licencijų prašymai, pateikti laikotarpiui nuo 2005 m. liepos 1 d. iki rugsėjo 30 d., remiantis Reglamento (EB) Nr. 1432/94 I priedu.

2. Laikotarpiu nuo 2005 m. spalio 1 d. iki gruodžio 31 d. gali būti pateikiami importo licencijų prašymai visiems kiekiams, minėtiems II priede, remiantis Reglamento (EB) Nr. 1432/94 nuostatomis.

3. Licencijos gali būti naudojamos tik tiems produktams, kurie atitinka visas šiuo metu Bendrijoje galiojančias veterinarines nuostatas.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja 2005 m. liepos 1 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2005 m. birželio 24 d.

Komisijos vardu

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

*Generalinis direktorius žemės ūkio ir
kaimo plėtros reikalams*

⁽¹⁾ OL L 156, 1994 6 23, p. 14. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 341/2005 (OL L 53, 2005 2 26, p. 28).

I PRIEDAS

Grupė	Importo licencijų prašymų, pateiktų nuo 2005 m. liepos 1 d. iki rugsėjo 30 d., priėmimo procentas
1	100,00

II PRIEDAS

(t)	
Grupė	Bendras kiekis, turimas laikotarpiu nuo 2005 m. spalio 1 d. iki gruodžio 31 d.
1	7 000,0

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 975/2005**2005 m. birželio 24 d.**

nustatantis sąlygas, kuriomis galima priimti importo licencijų prašymus, pateiktus 2005 m. birželio mėn. kai kurių kiaulienos pagrindu pagamintų produktų sektoriaus tarifinėms importo kvotoms, nuo 2005 m. liepos 1 d. iki rugsėjo 30 d.

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

1 straipsnis

atsižvelgdama į 2003 m. rugpjūčio 18 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1458/2003, atidarantį tarifines kvotas tam tikriems kiaulienos sektoriaus produktams ir numatantį jų administravimą ⁽¹⁾, ypač į jo 5 straipsnio 6 dalį,

1. Taip, kaip nustatyta I priede, yra tenkinami importo licencijų prašymai, pateikti laikotarpiui nuo 2005 m. liepos 1 d. iki rugsėjo 30 d., remiantis Reglamentu (EB) Nr. 1458/2003.

kadangi:

2. Laikotarpiui nuo 2005 m. spalio 1 d. iki gruodžio 31 d. gali būti pateikiami importo licencijų prašymai visiems kiekiams, minėtiems II priede, remiantis Reglamento (EB) Nr. 1458/2003 nuostatomis.

(1) 2005 m. trečiam ketvirčiui pateikti importo licencijų prašymai yra mažesniems už turimus kiekius, todėl gali būti visiškai patenkinami.

(2) Tikslinga nustatyti perteklių, prisidedantį prie kitam laikotarpiui turimo kiekio,

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja 2005 m. liepos 1 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2005 m. birželio 24 d.

Komisijos vardu

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

*Generalinis direktorius žemės ūkio ir
kaimo plėtros reikalams*

⁽¹⁾ OL L 208, 2003 8 19, p. 3. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 341/2005 (OL L 53, 2005 2 26, p. 28).

I PRIEDAS

Grupė	Importo licencijų prašymų, pateiktų nuo 2005 m. liepos 1 d. iki rugsėjo 30 d., priėmimo procentas
G2	100
G3	100
G4	100
G5	100
G6	100
G7	100

II PRIEDAS

(t)

Grupė Nr.	Bendras kiekis, turimas laikotarpiu nuo 2005 m. spalio 1 d. iki gruodžio 31 d.
G2	15 875,0
G3	2 500,0
G4	1 500,0
G5	3 050,0
G6	7 500,0
G7	2 750,0

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 976/2005**2005 m. birželio 24 d.****nustatantis didžiausią grąžinamąją išmoką už visiškai nulukštentų ilgagrūdžių B ryžių eksportą į kai kurias trečiąsias šalis pagal Reglamente (EB) Nr. 2032/2004 numatytą konkursą**

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama 2003 m. rugsėjo 29 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1785/2003 dėl bendro ryžių rinkos organizavimo ⁽¹⁾, ypač į jo 14 straipsnio 3 dalį,

kadangi:

- (1) Komisijos reglamentu (EB) Nr. 2032/2004 ⁽²⁾ pradėtas konkursas dėl ryžių eksporto grąžinamosios išmokos.
- (2) Komisijos reglamento (EB) Nr. 584/75 ⁽³⁾, 5 straipsnyje numatyta, kad atsižvelgdama į pateiktus pasiūlymus Komisija Reglamente (EB) Nr. 1785/2003 26 straipsnio 2 dalyje numatyta tvarka gali nuspręsti nustatyti didžiausią eksporto grąžinamąją išmoką. Pastarąją nustatant visų pirma privaloma atsižvelgti į Reglamente (EB) Nr. 1785/2003 14 straipsnio 4 dalyje išvardytus kriterijus. Konkurso laimėtojai skelbiami visi konkurso dalyviai, kurių pasiūlymas yra lygus didžiausiai eksporto grąžinamajai išmokai arba yra už ją mažesnis.

(3) Taikant pirmiau nurodytus kriterijus dabartinei padėčiai ryžių rinkoje, reikėtų nustatyti didžiausią eksporto grąžinamąją išmoką, kurios dydis nurodomas 1 straipsnyje.

(4) Šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Grūdų vadybos komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Remiantis nuo 2005 m. birželio 20 d. iki 23 d. pagal Reglamente (EB) Nr. 2032/2004 numatytą konkursą pateiktomis paraiškomis, yra nustatoma didžiausia grąžinamoji išmoka už visiškai nulukštentų ilgagrūdžių B ryžių eksportą į kai kurias trečiąsias šalis – 57,00 eurai už toną.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja 2005 m. birželio 25 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2005 m. birželio 24 d.

Komisijos vardu

Mariann FISCHER BOEL

Komisijos narė

⁽¹⁾ OL L 270, 2003 10 21, p. 96.

⁽²⁾ OL L 353, 2004 11 27, p. 6.

⁽³⁾ OL L 61, 1975 3 7, p. 25. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1948/2002 (OL L 299, 2002 11 1, p. 18).

II

(Aktai, kurių skelbti neprivaloma)

TARYBA

ES IR MAROKO ASOCIACIJOS TARYBOS SPRENDIMAS Nr. 1/2004

2004 m. balandžio 19 d.

dėl konkurencijos taisyklės įgyvendinti būtinų taisyklių priėmimo

(2005/466/EB)

ES IR MAROKO ASOCIACIJOS TARYBA,

NUSPRENDĖ:

atsižvelgdama į Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių susitarimą, kuriuo įsteigiama Europos Bendrijų bei jų valstybių narių ir Maroko Karalystės asociacija ⁽¹⁾ (toliau – Susitarimas),

kadangi:

- (1) Vėliausiai iki 2012 m. vasario 28 d. turi būti sukurta ES ir Maroko laisvosios prekybos zona.
- (2) Susitarimo 36 straipsnio 3 dalyje numatomos Šalių administracinio bendradarbiavimo priemonės, siekiant palengvinti minėto straipsnio 1 ir 2 dalių įgyvendinimą, ir galimybė patvirtinti techninio bendradarbiavimo priemones.
- (3) Susitarimo 36 straipsnio 3 dalyje numatoma, kad Asociacijos taryba per penkerius metus nuo šio Susitarimo įsigaliojimo gali priimti konkurencijos taisyklės įgyvendinti būtinas taisykles,

Vienintelis straipsnis

1. Šalių valdžios institucijų, atsakingų už konkurencijos taisyklių įgyvendinimą, bendradarbiavimo mechanizmas nustatytas priede.
2. Šalių konkurencijos institucijos praneša Asociacijos komiteto Vidaus rinkos pakomitečiui apie tai, kaip vyksta bendradarbiavimas, pradėtas pagal pirmiau minėtą mechanizmą.
3. Šis sprendimas įsigalioja jo priėmimo dieną.

Priimta Briuselyje, 2004 m. balandžio 19 d.

Asociacijos tarybos vardu

B. COWEN

⁽¹⁾ OL L 70, 2000 3 18, p. 2. Susitarimas su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2003 m. gruodžio 30 d. Pasikeitimu laiškais (OL L 345, 2003 12 31, p. 119).

PRIEDAS

ES IR MAROKO ASOCIACIJOS SUSITARIMAS

Šalių valdžios institucijų, atsakingų už konkurencijos taisyklių įgyvendinimą, bendradarbiavimo mechanizmas

I SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Tikslai

- 1.1. Atvejai, susiję su praktika, prieštaraujančia Susitarimo 36 straipsnio 1 dalies a arba b punktams, nagrinėjami taikant atitinkamus teisės aktus siekiant išvengti žalingų padarinių prekybai ir ekonominiam vystymuisi ir galimo neigiamo poveikio, kurį tokia praktika gali turėti svarbiems kitos Šalies interesams.
- 1.2. Šalių konkurencijos institucijų kompetencija nagrinėti tokius atvejus atsiranda remiantis jų atitinkamuose konkurencijos įstatymuose numatytais taisyklėmis, įskaitant atvejus, kai tokios taisyklės taikomos įmonėms, įsikūrusioms už jų atitinkamų teritorijų ribų.
- 1.3. Šių nuostatų tikslas – skatinti Šalių bendradarbiavimą ir koordinavimą, taikant jų konkurencijos įstatymus, siekiant užtikrinti, kad konkurencijos apribojimai nesustabdytų ar nepanaikintų naudingo poveikio, kuris turėtų atsirasti dėl laipsniško Europos Bendrijos ir Maroko prekybos liberalizavimo.

2. Sąvokų apibrėžimai

Šiose taisyklėse:

a) „konkurencijos įstatymas“ – tai:

- i) Europos bendrijos atveju (toliau – Bendrija) EB sutarties 81 ir 82 straipsniai, 1989 m. gruodžio 21 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 4064/89 dėl koncentracijų tarp įmonių kontrolės ⁽¹⁾ ir susiję Bendrijos priimti antrinės teisės aktai;
- ii) Maroko atveju 2 rabii I 1421 (2000 m. birželio 5 d.) Kainų liberalizavimo ir laisvos konkurencijos aktas Nr. 6/99 ir susiję antrinės teisės aktai;

b) „konkurencijos institucija“ – tai:

- i) Bendrijos atveju Europos Bendrijų Komisija, kiek tai susiję su jos kompetencija pagal Bendrijos konkurencijos teisės aktus;
- ii) Maroko atveju ministerija, atsakinga už ekonomiką, bendruosius reikalus ir ekonominės padėties gerinimą;
- c) „vykdymo užtikrinimo priemonės“ – tai konkurencijos įstatymų taikymas, kai Šalies konkurencijos institucija atlieka tyrimą ar taiko procedūrą, dėl kurių gali būti nustatomos sankcijos ar korekcinės priemonės;
- d) „antikontekurencinė veikla“ ir „konkurenciją ribojantis elgesys ir praktika“ – tai elgesys ar sandoris, kuris yra neleistinas pagal Šalies konkurencijos įstatymus ir dėl kurio gali būti nustatomos sankcijos ar korekcinės priemonės.

II SKYRIUS

BENDRADARBIAVIMAS IR KOORDINAVIMAS

3. Pranešimas

- 3.1. Kiekvienos Šalies konkurencijos institucija praneša kitos Šalies konkurencijos institucijai apie savo vykdymo užtikrinimo priemones, jei:

a) pranešančioji Šalis mano, kad jos yra aktualios taikant kitos Šalies vykdymo užtikrinimo priemones;

⁽¹⁾ OL L 395, 1989 12 30, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1310/97 (OL L 180, 1997 7 9, p. 1).

- b) jos gali smarkiai paveikti svarbius kitos Šalies interesus;
- c) jos yra susijusios su konkurencijos apribojimais, kurie gali tiesiogiai ir iš esmės paveikti kitos Šalies teritoriją;
- d) jos apima antikonkurencinius veiksmus, kurie daugiausiai vykdomi kitos Šalies teritorijoje;
- e) jos daro įtaką ar kliudo veiksams kitos Šalies teritorijoje.

3.2. Kiek tai įmanoma ir jeigu tai neprieštarauja kitos Šalies konkurencijos įstatymams ir nedaro žalingo poveikio atliekamiems tyrimams, pranešimas pateikiamas pradiniam procedūros etape, kad notifikuotoji konkurencijos institucija galėtų pareikšti savo nuomonę. Priimdama sprendimus notifikuotoji institucija deramai atsižvelgia į gautas nuomones.

3.3. 3.1 straipsnyje numatyti panešimai turi būti pakankamai detalūs, kad būtų galima įvertinti, atsižvelgiant į kitos Šalies interesus.

3.4. Šalys įsipareigoja, kiek įmanoma, pateikti pirmiau minėtus pranešimus, atsižvelgiant į turimus administracinius išteklius.

4. Keitimasis informacija ir konfidencialumas

4.1. Šalys keičiasi informacija, kuri sudarys sąlygas veiksmingiau taikyti atitinkamus konkurencijos įstatymus ir skatins geriau suprasti atitinkamas viena kitos teises sistemas.

4.2. Keičiantis informacija laikomasi konfidencialumo normų, taikomų pagal kiekvienos Šalies įstatymus. Konfidenciali informacija, kurios platinimas yra aiškiai uždraustas arba kuri, ją išplatinus, galėtų neigiamai paveikti Šalis, neteikiama, negavus aiškiai išreikšto informacijos šaltinio sutikimo. Kiekviena konkurencijos institucija išlaiko, kiek tik įmanoma, visos informacijos, kurią jai konfidencialiai pateikė kita konkurencijos institucija, konfidencialumą vado- vaudamasi taisyklėmis ir tokia pat apimtimi priešinasi visiems trečiosios šalies, kuri nėra įgaliota informaciją patei- kusios konkurencijos institucijos, prašymams atskleisti tokią informaciją.

5. Vykdyimo užtikrinimo priemonių koordinavimas

5.1. Kiekviena konkurencijos institucija gali pranešti kitai institucijai apie savo norą konkrečiu atveju koordinuoti vykdyimo užtikrinimo priemones. Šiuo koordinavimu neužkertamas kelias Šalims priimti savarankiškus sprendimus.

5.2. Nustatydamos koordinavimo apimtį, konkurencijos institucijos atsižvelgia į:

- a) galimus veiksmingus koordinavimo rezultatus;
- b) papildomą informaciją, kuri bus gauta;
- c) konkurencijos institucijų ir susijusių ūkio subjektų sąnaudų sumažinimą; ir
- d) taikomus galutinius terminus pagal jų atitinkamus teisės aktus.

6. Konsultacijos atsiradus žalingam poveikiui svarbiems vienos Šalies interesams kitos Šalies teritorijoje

6.1. Jei įmanoma ir laikydamosi savo teisės aktų, taikydama vykdyimo užtikrinimo priemones kiekviena Šalis atsižvelgia į svarbius kitos Šalies interesus. Konkurencijos institucija, kuri mano, kad kitos Šalies konkurencijos institucijos vykdyimo užtikrinimo priemonės, kurias ji taiko pagal savo konkurencijos įstatymus, gali paveikti svarbius jos atstovaujamos Šalies interesus, turėtų perduoti savo nuomonę šiuo klausimu kitai konkurencijos institucijai arba prašyti, kad su ja būtų pradėtos konsultacijos. Nepažeisdama veiklos pagal konkurencijos įstatymus tęstinumo arba savo visiškos laisvės priimti galutinį sprendimą, konkurencijos institucija, į kurią kreipiamasi, turėtų įvairiapusiškai ir palankiai apsvarstyti prašančiosios konkurencijos institucijos išreikštą nuomonę, ypač visus pasiūlymus dėl alterna- tyvių priemonių, kuriomis būtų įgyvendinti vykdyimo užtikrinimo priemonės poreikiai ir tikslai.

- 6.2. Konkurencijos institucija, mananti, kad vienos iš Šalių teritorijoje įsikūrusi įmonė ar įmonės vykdo ar vykdė bet kokio pobūdžio antikonkurencinę veiklą, kuri iš esmės ir žalingai veikia jos atstovaujamos Šalies interesus, gali prašyti konsultacijų su kita konkurencijos institucija, pripažindama, kad pradėjus tokias konsultacijas nebus pažeista jokia veikla pagal jos konkurencijos įstatymus ir atitinkamos konkurencijos institucijos visiškai laisvė priimti galutinį sprendimą. Konkurencijos institucija, kurios prašoma, gali imtis atitinkamų korekcinio veiksmų, atsižvelgdama į galiojančius teisės aktus.

7. Techninis bendradarbiavimas

- 7.1. Šalys gali pradėti techninį bendradarbiavimą, siekdamas sudaryti galimybes pasinaudoti atitinkama viena kitos patirtimi ir sustiprinti konkurencijos įstatymų bei politikos įgyvendinimą, atsižvelgiant į turimus išteklius.
- 7.2. Į programą, padedančią įgyvendinti Susitarimą, gali būti įtraukta tokia bendradarbiavimo veikla:
- a) pareigūnų mokymas, suteikiant jiems galimybę gauti praktinės patirties;
 - b) seminarai, visų pirma valstybės tarnautojams;
 - c) konkurencijos įstatymų ir politikos studijavimas, siekiant remti jų raidą.

8. Įgyvendinimo taisyklių priežiūra

Bendradarbiavimą stebės ir vertins 2003 m. vasario 24 d. Asociacijos tarybos sprendimu pagal Susitarimą įsteigtas Vidaus rinkos pakomitetas.

9. Taisyklių pakeitimas ir atnaujinimas

Pasikonsultavusi su konkurencijos institucijomis, Asociacijos taryba gali iš dalies pakeisti šias taisykles.

Informacija apie Papildomo protokolo prie Europos susitarimo, įsteigiančio Europos Bendrijų bei jų valstybių narių ir Bulgarijos Respublikos asociaciją, siekiant atsižvelgti į Čekijos Respublikos, Estijos Respublikos, Kipro Respublikos, Latvijos Respublikos, Lietuvos Respublikos, Vengrijos Respublikos, Maltos Respublikos, Lenkijos Respublikos, Slovėnijos Respublikos ir Slovakijos Respublikos įstojimą į Europos Sąjungą, įsigaliojimą

Papildomas protokolas prie Europos susitarimo su Bulgarija, siekiant atsižvelgti į dešimties naujų valstybių narių įstojimą į Europos Sąjungą, kurį Taryba ir Komisija nusprendė sudaryti 2005 m. balandžio 18 d. ⁽¹⁾, įsigalioja 2005 m. liepos 1 d., apie Protokolo 10 straipsnyje minėtų procedūrų užbaigimą pranešus 2005 m. birželio 13 d.

⁽¹⁾ OL L 155, 2005 6 17, p. 1.

KOMISIJA

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2004 m. gegužės 19 d.

dėl valstybės pagalbos, kurią Belgija planuoja suteikti *SIOEN Fibres S.A.*

(pranešta dokumentu Nr. C(2004) 1622)

(autentiški tik tekstai prancūzų ir olandų kalbomis)

(Tekstas svarbus EEE)

(2005/467/EB)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

suinteresuotąsias šalis pateikti savo pastabas dėl svarstomos pagalbos.

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 88 straipsnio 2 dalies pirmąją pastraipą,

atsižvelgdama į Europos ekonominės erdvės susitarimą, ypač į jo 62 straipsnio 1 dalies a punktą,

paprašiusi suinteresuotąsias šalis pateikti savo pastabas pagal minėtus straipsnius ⁽¹⁾ ir atsižvelgusi į šias pastabas,

kadangi:

- (4) Komisija Belgijos pastabas gavo 2003 m. liepos 8 d. Tarptautinis dirbtinių ir sintetinių pluoštų komitetas (CIRFS) ir Ispanijos cheminių pluoštų gamintojų asociacija (PROFIBRA) pateikė savo pastabas atitinkamai 2003 m. liepos 10 ir 15 d. Šios trečiųjų suinteresuotųjų šalių pastabos buvo perduotos Belgijai, kuri savo pastabas pateikė 2003 m. spalio 8 d. Susitikimas su Belgijos institucijomis ir *SIOEN* įvyko 2003 m. lapkričio 7 d. 2003 m. lapkričio 27 d. CIRFS sutiko, kad tam tikra 2003 m. liepos 10 d. komiteto pateikta informacija, kuri iš pradžių buvo saugoma kaip griežtai konfidenciali, būtų perduota Belgijos institucijoms. Ši informacija Belgijai buvo nusiųsta 2003 m. gruodžio 1 d. Belgija savo pastabas pateikė 2004 m. sausio 19 d.

I. PROCEDŪRA

- (1) 2002 m. gruodžio 20 d. laišku Belgijos institucijos pranešė apie ketinimą suteikti pagalbą įmonės *Sioen Fibres SA* (toliau – *SIOEN*) investicijoms į pramoninių poliesterio siūlų gamybinius įrenginius; Komisija paprašė papildomos informacijos 2002 m. vasario 12 d. laišku, į kurį Belgijos institucijos atsakė 2003 m. kovo 11 d. laišku.
- (2) 2003 m. gegužės 2 d. laišku Komisija informavo Belgiją apie savo sprendimą pradėti sutarties 88 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą dėl šios pagalbos.
- (3) Komisijos sprendimas pradėti procedūrą buvo paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ⁽²⁾. Komisija paprašė

II. IŠSAMUS APRAŠYMAS

- (5) *SIOEN* – tai stambi įmonė, kuri veikia sintetinių pluoštų sektoriuje. 99,99 % įmonės akcijų priklauso *Sioen Industries SA*, kurios apyvartą 2001 m. sudarė 226,02 milijono eurų ir kurioje dirbo apie 3 900 darbuotojų.
- (6) *SIOEN* praneša, kad 2001 m. gegužės mėn.–2003 m. birželio mėn. tinkamų investicijų suma sudarė 19,46 milijono eurų. Šiomis investicijomis siekiama išplėsti aukšto atsparumo pramoninių poliesterio siūlų gamybinės apimtis ⁽³⁾. Iš šių siūlų bus gaminami impregnuoti audiniai, naudojami galutinių gaminių – sunkvežimių brezentų, palapinių drobių ar avarinių apsaugos pagalvių – gamybai. Belgija teigia, kad šie siūlai nebus naudojami tekstilės sektoriuje (drabužių ar kilimų gamybai). Investicijos turėtų sudaryti galimybę sukurti 39 darbo vietas.

⁽¹⁾ OL C 141, 2003 6 17, p. 4.

⁽²⁾ Žr. išnašą 1 puslapio apačioje.

⁽³⁾ Šis gaminytis klasifikuojamas KN kodu 5402 20 00.

- (7) Investicijų dėka gamybinis pajėgumas, kuris 2002 m. sudarė 8 500 tonų, nuo 2003 m. išaugtų iki 14 850 tonų ⁽⁴⁾. Belgija teigia, kad įrenginiai negalėtų būti lengvai ir už nedidelę kainą pritaikyti kitų pluoštų tipų gamybai. 2002 m. realios metinės gamybos apimtys siekė 7 650 tonų, nuo 2003 m. išaugo iki 13 543 tonų. Atsižvelgiant į vertikalią *Sioen Industries* integracinę struktūrą, visa pagaminta produkcija panaudojama išimtinai grupės viduje.
- (8) Planuojama pagalba, kurią sudaro 2,86 milijono eurų, turi būti suteikta laikantis atitinkamos pagalbos schemos ⁽⁵⁾. Tačiau tokia schema netaikoma sintetinių pluoštų pramonei. 2001 m. gegužės 18 d. Valonijos institucijoms buvo pateiktas prašymas suteikti pagalbą, kurį jos 2002 m. rugpjūčio 29 d. patvirtino su sąlyga, kad leidimą duos Komisija. Didžiausia taikomos pagalbos suma Hainaut regionui pagal Bendrijos nuostatas (sutar ties 87 straipsnio 3 dalies c punktas) siekia 17,5 % stambioms įmonėms skiriamų grynųjų subsidijų ekvivalento.
- (9) Sprendime pradėti tyrimo procedūrą Komisija, atsižvelgdama į padėtį rinkoje ir į investicijų, kurios turi būti skirta pagalba, poveikį gamybiniam pajėgumui, išreiškė abejones dėl to, kad ši pagalba atitinka suderinamumo su bendrąja rinka kriterijus, išdėstytus pagalbos sintetinių pluoštų pramonei pagrinduose ⁽⁶⁾ (toliau – pagrindai).
- (12) Dėl struktūrinio pasiūlos nepakankamumo *CIRFS* pažymi, kad Belgijos institucijų apskaičiavimai, atlikti remiantis metiniu vidurkiu, nustatyti per dvejus metus iki pranešimo pateikimo, neįrodo, jog toks nepakankamumas egzistuoja. Toks spėjimas sutaptų su konfidencialiais *CIRFS* duomenimis, sudarytais remiantis jo narių pranešimais ir komitetui nepriklausančių ekspertų vertinimais, pagal kuriuos 2000 m. buvo panaudota 91,45 % Bendrijos pajėgumo, 2001 m. – 88,23 % ir 2002 m. – 88,23 % pajėgumo.
- (13) Dėl poveikio rinkai *CIRFS* pastebi, kad suteikus pagalbą *SIOEN* investicijoms, žymiai padidės pačios *SIOEN* ir kartu viso sektoriaus pajėgumas. Šiuo atžvilgiu *CIRFS* taip pat pažymi, kad nė vienas komitetui priklausantis gamintojas šiuo metu neturi pakankamai kapitalo grąžos ar pajamų iš pardavimų, taigi valstybės pagalbos įtaka jų konkurencingumui būtų itin neigiama. Be to, *CIRFS* teigia, kad vieno konkuruojančių gamintojų padėtis po teisminės procedūros tik neseniai pagerėjo ir kad jo pertvarkymo planui būtų padaryta stipri įtaka, jei valstybė konkurentui suteiktų pagalbą. Kiti Bendrijos gamintojai i šį sektorių investavo apie 59 milijonus eurų, negaudami pagalbos investicijoms, net ir tie, kurie veikia regionuose, kuriems pagalba teikiama. Galiausiai *CIRFS* tikisi, kad rinka ir toliau bus itin konkurencinga, maržos keletą metų bus nedidelės ne tik dėl konkurencijos tarp Bendrijos gamintojų, bet ir dėl importo dempingo.

III. SUINTERESUOTŲJŲ ŠALIŲ PASTABOS

- (10) *CIRFS* pateiktas pastabas galima apibendrinti taip.
- (11) *CIRFS* pastebi, kad sintetinių pluoštų pramonė itin jautriai reaguoja į konkurencijos iškraipymą dėl valstybės pagalbos. Šiame sektoriuje, kuriam priklauso ir aukšto atsparumo pramoniniai poliesterio siūlai, valstybės pagalba, atrodo, pati savaime veikia prekybos sąlygas, nebent būtų itin griežtai kontroliuojama, – o tai prieštarauja bendram interesui.
- (12) *PROFIBRA* pastabas galima apibendrinti taip.
- (13) *PROFIBRA* savo susirūpinimą dėl pagalbos *SIOEN* išreiškė 2003 m. liepos 15 d. laiške. *SIOEN* prašymo suteikti pagalbą negali pagrįsti jokios aplinkybės. *PROFIBRA* pažymi, kad padidinus *SIOEN* pajėgumą, dabartinis pajėgumas sudarytų 74,4 % viso pajėgumo, o tai prilygtų 3,5 % bendro Europos pajėgumo. Dabartinėmis darbo rinkos sąlygomis vykstant globalizacijai ir neribojant galimybių įeiti į Europos rinką, prašymas suteikti pagalbą neatitiktų jokios verslo ar ekonomikos logikos. *PROFIBRA* taip pat nesutinka su tuo, kad pasiūla yra nepakankama, nes pajėgumo panaudojimo lygis 2000 m. sudarė 86,7 %, 2001 m. – 89,5 %. Ji taip pat konstatuoja, kad itin išaugo importas, ir pažymi, kad šiame sektoriuje įmonė, kuri neišnaudoja bent 85–90 % savo pajėgumo, veikiausiai gali patirti vien nuostolių.

⁽⁴⁾ Tekstūrinis pajėgumas apskaičiuotas remiantis vidutiniu 1 100 dtex deciteksu.

⁽⁵⁾ N 226/2000, Regioninės pagalbos schema, nustatyta 1970 m. gruodžio 30 d. įstatymu dėl ekonominės ekspansijos, iš dalies pakeistu 1992 m. birželio 25 d. dekretu Valonijos regione (OL C 37, 2001 2 3, p. 48).

⁽⁶⁾ OL C 94, 1996 3 30, p. 11. Pratęsimas OL C 24, 1999 1 29, p. 18 ir OL C 368, 2001 12 22, p. 10.

IV. BELGIJOS PASTABOS

- (16) Belgijos pastabas dėl Komisijos sprendime pradėti tyrimo procedūrą pareikštų abejonių ir dėl trečiųjų šalių pastabų galima apibendrinti taip.
- (17) Belgija pažymi, kad CIRFS ir PROFIBA yra profesinės asociacijos, kurios atstovauja pagrindiniams aukšto atsparumo poliesterio siūlų gamintojams ir kurioms SIOEN nepriklauso. Belgija abejoja šių pastabų nešališkumu ir mano, kad jos yra nepagrįstos, netikslios ir dviprasmės. Ji prašo Komisijos šias pastabas vertinti apdairiai, juo labiau kad nėra sukurta oficialių šios rinkos statistinių duomenų.
- (18) Dėl struktūrinio pasiūlos nepakankamumo Belgija pažymi, kad oficialių statistinių duomenų, susijusių su aukšto atsparumo pramoniniais poliesterio siūlais, nėra. SIOEN surinko informaciją apie gamybos pajėgumą ir panaudojimą iš pagrindinių rinkos gamintojų, kad būtų kuo tiksliau įvertintas pajėgumo panaudojimo lygis. Remdamasi šia informacija, kuri buvo pateikta *in tempore non suspecto*, Belgija teigia, kad aukšto atsparumo pramoninių poliesterio siūlų gamybos srityje pajėgumo panaudojimo lygis viršija 90 %. Belgijos institucijos daro išvadą, kad 2000–2002 m. sektoriuje egzistavo struktūrinis pasiūlos nepakankamumas, o tai buvo patvirtinta ir keleto ekspertų.
- (19) Šiuo atžvilgiu SIOEN taip pat nurodo, kad jos gaminami siūlai turi padidintą pridėtinę vertę, o rinkoje nuo 1999 m. tvirtai laikosi palyginti aukštos kainos. Įmonė taip pat atmeta CIRFS teiginius, kad šiame sektoriuje pelno maržoms būtų daroma didelė įtaka. Ji pažymi, kad CIRFS narės veikia ne tokiose pelningose rinkose kaip aukšto atsparumo pramoninių poliesterio siūlų rinka, tačiau SIOEN gerų rezultatų pasiekė, sutelkusi veiklą į mokslinius tyrimus ir technologijų plėtrą, nuolat gerindama kokybę ir užpildydama labai pelningas rinkos nišas.
- (20) Belgija mano, kad padidinus SIOEN gamybos apimtį, nebūtų pažeistos pagrindų nuostatos. Kad galėtų apibrėžti, ar gamybos apimčių pokyčiai yra dideli, ar nereikšmingi, Komisija turėtų atsižvelgti į keletą elementų, kaip numatyta pagrinduose.
- (21) Pirma, Belgija pažymi, kad visa papildoma produkcija, kuri būtų pagaminama padidinus SIOEN gamybos apimtį, būtų panaudojama pačioje grupėje. SIOEN gamyba nedarytų jokios įtakos kainoms ar kitų aukšto atsparumo poliesterio siūlų gamintojų pelno maržoms.
- (22) Antra, pagalba būtų suteikiama investicijų į aukštąsias technologijas projektą, kuris leistų SIOEN tiekti savo grupei ypatingo pobūdžio gaminius. Įmonėje gaminami ir nuolat tobulinami pramoniniai poliesterio siūlai rinkoje neparduodami. Taigi SIOEN gamybos apimčių padidėjimą pagrindžia vertikali įmonės integracija, be to, visi gaminiai bus panaudoti pačioje grupėje.
- (23) Trečia, Belgija pabrėžia, kad gamybos apimčių padidėjimas 3,5 % nėra aukštas palyginti su Europos rinka, ir kad jis neviršija 5 % – dydžio, kurio Komisija savo 1999 m. sprendime dėl SIOEN ⁽⁷⁾ neįvertino kaip itin didelio padidėjimo. Jeigu šioje byloje Komisija nuspręstų vertinti gamybos apimčių padidėjimą bendrovės mastu, o ne lygindama su Europos rinka, toks vertinimas prieštarautų jos 1999 m. sprendimui.
- (24) Galiausiai Belgija pabrėžia, kad vertinant gamybos apimčių padidėjimą bendrovės mastu, būtų diskriminuojami smulkūs gamintojai, nes padidinus konkrečias gamybos apimtis, jų lygis padidėtų palyginti mažiau nei stambios įmonės, kurios gamybos apimtys ir taip yra aukštos.

V. PAGALBOS ĮVERTINIMAS

1. Pagalbos egzistavimas

- (25) Sutarties 87 straipsnio 1 dalyje išdėstoma nuostata, kad išskyrus tuos atvejus, kai šioje sutartyje nustatyta kitaip, pagalba, kuria tam tikroms įmonėms ar produkcijai sudaromos palankesnės sąlygos ir kuri iškraipo konkurenciją arba gali ją iškraipyti, yra nesuderinama su bendrąja rinka, nes ji daro poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai.

⁽⁷⁾ Pagalba N 118/99 (OL C 340, 1999 11 27, p. 5).

- (26) Pagalba, kurią numatoma skirti SIOEN, bus mokama kaip subsidijos iš valstybinių lėšų. Ją gavusi įmonė galės investuoti į minėtą sektorių, apmokėdama tik dalį išlaidų. SIOEN veikia sektoriuje, kuriame prekyba tarp valstybių narių yra svarbi, konkurencijos sąlygos sudėtingos, – tą įrodo ir sektorinės pagalbos pagrindų, galiojusių iki 2002 m. gruodžio 31 d.⁽⁸⁾, priėmimas. Taigi SIOEN numatytos skirti subsidijos yra pagalba pagal sutarties 87 straipsnio 1 dalį.

2. Pagalbos suderinamumas

- (27) Sutarties 87 straipsnio 2 dalyje išvardijamos pagalbos rūšys, kurios yra suderinamos su sutartimi. Atsižvelgiant į planuojamos pagalbos pobūdį ir tikslą, taip pat į geografinę įmonės vietą, minėtos dalies a, b ir c punktai svarstomam projektui netaikomi. Sutarties 87 straipsnio 3 dalyje nurodomos kitos pagalbos rūšys, kurios gali būti laikomos suderinamomis su bendrąja rinka. Komisija pažymi, kad projektą planuojama vykdyti *Blanc Ballot* zonoje, *Mouscron* vietovėje (*Hainaut* regionas), kuri gali gauti pagalbą pagal sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktą. Didžiausia leistina pagalba sudaro 17,5 % grynųjų stambioms įmonėms skiriamų subsidijų ekvivalento. Belgija planuoja suteikti pagalbą, kuri yra lygi 50 % didžiausios regionams skiriamos pagalbos.
- (28) Nuo 1977 m. sąlygas, kuriomis reglamentuojamos pagalbos priemonės tokiai sintetinių pluoštų gamintojų veiklai paremti, nustato pagalbos teikimo pagrindai, kurių forma ir taikymo sritis keletą kartų buvo iš dalies pakeisti, paskutinį kartą – 1996 m.⁽⁹⁾ Nuo 2003 m. sausio 1 d. pagrindai nėra taikomi, ir bet kokia pagalba sintetinių pluoštų pramonei yra neleistina⁽¹⁰⁾. Tačiau, kaip numatyta Komisijos komunikato dėl daugiasektorinės regioninės pagalbos didiesiems investiciniams projektams pagrindų⁽¹¹⁾ 39 punkto paskutiniajame sakinyje, „su (...) sintetinių pluoštų sektoriaus susiję pranešimai, kuriuos Komisija užregistravo iki 2003 m. sausio 1 d., bus nagrinėjami taikant tuos kriterijus, kurie galiojo pranešimo metu“. Kadangi apie minėtą pagalbą buvo pranešta 2002 m. gruodžio 20 d., ji turi būti vertinama atsižvelgiant į pagrindus.
- (29) Neatsižvelgiant į tai, kokia forma teikiama pagalba, ir į tai, ar Komisija leido taikyti atitinkamą pagalbos schemą,

pagrinduose reikalaujama pranešti apie bet kokią ketinimą sintetinių pluoštų gamintojams teikti pagalbos priemones, kurios neatitinka *de minimis* kriterijų ir kuriomis išreikiama parama:

— visų gimininių pluoštų tipų ir poliesterio, poliamido, akrilo arba polipropileno bazinių siūlų išspaudimui (ekstruzijai) ir (arba) tekstūravimui, neatsižvelgiant į jų galutinį panaudojimą,

— polimerizacijai (įskaitant polikondensaciją), jeigu ji naudojamuose įrenginiuose yra integruota į ekstruzijos procesą,

— arba bet kokiam pagalbiniam procesui, kai tuo pat metu būsimasis pagalbos gavėjas ar kita grupė, kuriai jis priklauso, bendrovė įveda ekstruzijos ir (arba) tekstūravimo apimtį, kuris vykdamas šią konkrečią pramonės veiklą, paprastai jau esti integruotas į naudojamų įrenginių pajėgumą.

- (30) Šiuo atveju numatoma pagalba būtų suteikta sintetinių pluoštų, priklausančių pagrindų taikymo sričiai, gamybai remti: naujai pramoninių poliesterio siūlų ekstruzijos apimčiai įvesti. Taigi apie pagalbą Komisijai buvo pranešta taisyklingai.

- (31) Pagrinduose išdėstomi kriterijai, kuriuos Komisija taiko, nagrinėdama projektus, kuriems taikoma kontrolė. Juose visų pirma numatoma, kad vertinant planuojamos pagalbos suderinamumą, pagrindinis argumentas yra jos įtaka minėtų gaminių, t. y. pluoštų arba siūlų, kurių gamyba bus remiama šios pagalbos priemonėmis, rinkoms. Kaip numatyta pagrinduose, stambių įmonių, t. y. ne mažųjų ir vidutinių įmonių, atveju leistina pagalba investicijoms neturi viršyti 50 % didžiausios pagalbos sumos, ir ji teikiama, tik jeigu dėl pagalbos žymiai sumažėja atitinkamos gamybos apimtys arba jeigu minėtų gaminių rinkoje egzistuoja struktūrinis pasiūlos nepakankamumas ir jei dėl pagalbos atitinkamos gamybos apimtys žymiai neišauga. SIOEN yra stambi įmonė, nes grupėje, kuriai ji priklauso, dirba daugiau kaip 250 darbuotojų, šios grupės apyvarta sudaro daugiau nei 40 milijonų eurų⁽¹²⁾.

⁽⁸⁾ Žr. išnašą 6 puslapio apačioje.

⁽⁹⁾ Žr. išnašą 6 puslapio apačioje.

⁽¹⁰⁾ Žr. Komisijos komunikatą dėl daugiasektorinės regioninės pagalbos didiesiems investiciniams projektams pagrindų (OL C 70, 2002 3 19, p. 8), kalbant apie 2003 metus – ypač jo 30 ir 39 punktus, ir Komisijos komunikatą dėl dalinio daugiasektorinės regioninės pagalbos didiesiems investiciniams projektams pagrindų pakeitimo (2002 m.), dėl struktūrinių sunkumų patiriančių sektorių sąrašo sudarymo ir dėl naudingų priemonių pasiūlymo automobilių ir sintetinių pluoštų sektoriuose taikant EB sutarties 88 straipsnio 1 dalį (OL C 263, 2003 11 1, p. 3) ir ypač jo 2 pastraipą.

⁽¹¹⁾ Žr. išnašą 10 puslapio apačioje.

⁽¹²⁾ Žr. 1996 m. balandžio 3 d. Komisijos rekomendaciją 96/280/EB dėl mažų ir vidutinių įmonių apibrėžimo (OL L 107, 1996 4 30, p. 4).

- (32) Komisija mano, kad gamybos apimčių padidėjimas turi būti vertinamas bendrovės mastu. Todėl siekiant įvertinti gamybos apimčių pokyčius po to, kai bus įgyvendintas remiamas projektas, reikėtų palyginti gavėjo gamybos apimtį prieš suteikiant pagalbą ir po jos suteikimo (pridedant papildomas apimtį, kuri suteiks projektas, ir išskaičiuojant nepanaudotas apimtį).
- (33) Savo pastabose Belgija nurodo 1999 m. liepos 28 d. Komisijos sprendimą⁽¹³⁾, kuriame Komisija neprieštaravo, kad pagalba SIOEN būtų suteikta. Belgija pažymi, kad tuomet SIOEN gamybos apimčių padidėjimas buvo vertinamas jį lyginant su bendru rinko pajėgumu ir kad 5 % gamybos apimčių padidėjimas nebuvo laikomas itin dideliu. Tačiau Komisija mano, kad šios bylos aplinkybės tuomet buvo išskirtinės ir skyrėsi nuo dabartinės bylos, nes bendrovė iki investavimo neturėjo jokio ekstruzijos pajėgumo. Todėl naujų gamybos apimčių vertinimas jį lyginant su bendromis rinkos apimtimis buvo pagrįstas, nes SIOEN rinkoje buvo naujokė, neturinti jokio pajėgumo gaminant minėtą gaminį. Jeigu Komisija būtų vertinusi gamybos apimtį bendrovės mastu, bet kokios naujos rinkos naujokės gamybos apimtys būtų savaime vertinamos kaip reiškančios „žymų“ gamybos apimčių padidėjimą. Laikantis tokio požiūrio, būtų buvę diskriminuojami nauji rinkos dalyviai. Šiuo metu SIOEN – patyręs gamintojas, jau turintis gamybos apimčių, dėl to negalima nesilaikyti Komisijos įpročio vertinti gamybos apimtį bendrovės mastu.
- (34) Atsakydama į Belgijos argumentą, kad esant struktūriniam pasiūlos nepakankamumui, gamybos apimčių padidėjimas turi būti vertinamas jį lyginant su bendromis rinkos apimtimis, Komisija pažymi, kad pagrinduose priemonės neskirstomos pagal struktūrinio pasiūlos nepakankamumo buvimą ar nebuvimą. Pagrinduose jau yra nustatytos ne tokios griežtos taisyklės struktūrinio pasiūlos nepakankamumo atveju, nes juose iš stambių įmonių reikalaujama ne „žymiai sumažinti gamybos apimtį“, o „žymiai nepadidinti gamybos apimčių“. Pagrinduose papildomai nenumatyta, kad esant struktūriniam pasiūlos nepakankamumui, gamybos apimčių padidėjimas būtų vertinamas ne bendrovės mastu, bet lyginant su bendromis rinkos apimtimis. Taigi neatsižvelgiant į tai, ar rinkoje esama struktūrinio pasiūlos nepakankamumo, dėl pagalbos gamybos apimtys bet koku atveju neturi žymiai išaugti.
- (35) Pradėjus procedūrą, Belgija, remdamasi gamintojo gautais dokumentais, Komisijai patvirtino ir nurodė, kad specializuotų mašinų negalima lengvai pritaikyti skirtingų pluoštų rūšių gamybai. Tuo remdamasi, Komisija pritaria metodui, kuris taikomas gamybos apimtims nustatyti. Belgijos teigimu, investavus pramoninių poliesterio siūlų gamybos apimtys nuo 8 500 tonų per metus 2002 m. išaugs iki 14 850 tonų per metus pradedant 2003 m. (remiantis vidutiniu 1 100 dtex decitekso), taigi bendrovės mastu gamybos apimtys išaugs akivaizdžiai – beveik 75 %.
- (36) Komisija mano, jog tai, kad SIOEN itin padidina savo gamybos apimtį, šioje byloje neleidžia daryti išvados dėl struktūrinio nepakankamumo rinkoje.
- (37) Komisija nepitaria SIOEN teiginiui, kad padidinus gamybos apimtį, visa produkcija bus panaudojama pačioje SIOEN grupėje ir neturės įtakos kainoms ar kitų pramoninių poliesterio siūlų gamintojų pelno maržoms. Net jeigu nauja produkcija dėl vertikalios SIOEN grupės integracijos visa bus panaudota pačioje grupėje, negalima paneigti, kad siūlus kitomis aplinkybėmis galėtų tiekti tretieji gamintojai, – tą pabrėžia ir dviejų trečiųjų suinteresuotųjų šalių reakcija.
- (38) Atsižvelgdama į investicijų, kurioms numatyta suteikti pagalbą, poveikį gamybos apimtims, Komisija mano, kad pagalba neatitinka pagrindinių pagrinduose išdėstytų suderinamumo su bendrąja rinka kriterijų, nes ši pagalba žymiai padidintų atitinkamas gamybos apimtį. Taigi dviejų kitų pagrinduose nurodytų kriterijų (padėtis atitinkamų gaminių rinkoje, atitinkamo gaminio naujoviškumas) svarstyti nebūtina. Bet koku atveju Komisija pažymi, kad atsižvelgiant į trečiųjų šalių (CIRFS ir PROFIBRA) pateiktą informaciją apie gamybos apimčių panaudojimą Bendrijoje ir į pradiniam pranešime Belgijos pateiktus dvejų metų iki pranešimo pateikimo duomenis (gamybos apimčių panaudojimo lygis mažesnis nei 90 %), nėra aiškiai nustatyta, jog atitinkamų gaminių rinkoje esama struktūrinio pasiūlos nepakankamumo.
- (39) Šiuo atveju netaikoma jokia kita nukrypti leidžianti nuostata, numatyta sutarties 87 straipsnio 3 dalyje. Investicijos nevykdomos regione, kuriam taikomas sutarties 87 straipsnio 3 dalies a punktas. Akivaizdu, kad pagalba nėra skirta visai Europai svarbiems projektams skatinti

(13) Žr. išnašą 7 puslapio apačioje.

arba kurios nors valstybės narės rimtiems ekonomikos sutrikimams pašalinti, kaip numatyta sutarties 87 straipsnio 3 dalies b punkte. Galiausiai Belgijos institucijos neįrodė ir Komisija nenustatė, kad pagalba galėtų būti skirta kitam horizontaliam ar sektoriniam tikslui įgyvendinti pagal sutarties 3 dalies c ar d punktą.

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

2,86 milijono eurų valstybės pagalba, kurią Belgija planuoja suteikti įmonei *SIOEN Fibres S.A.*, yra nesuderinama su bendrąja rinka.

Todėl ši pagalba negali būti teikiama.

2 straipsnis

Belgija per du mėnesius nuo šio sprendimo paskelbimo dienos praneša Komisijai apie priemones, kurių buvo imtasi tam, kad būtų laikomasi šio sprendimo nuostatų.

3 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Belgijos Karalystei.

Priimta Briuselyje, 2004 m. gegužės 19 d.

Komisijos vardu

Mario MONTI

Komisijos narys

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2004 m. birželio 30 d.

dėl Švedijos įgyvendintos pagalbos sistemos dėl atleidimo nuo energijos mokesčio nuo 2002 m. sausio 1 d. iki 2004 m. birželio 30 d.

(pranešta dokumentu Nr. C(2004) 2210)

(autentiškas tik tekstas švedų kalba)

(Tekstas svarbus EEE)

(2005/468/EB)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 88 straipsnio 2 dalies pirmąją pastraipą,

atsižvelgdama į Europos ekonominės erdvės susitarimą, ypač į jo 62 straipsnio 1 dalies a punktą,

vadovaudamasi pirma nurodytos 88 straipsnio 2 dalies pirmosios pastraipos nuostata, paprašiusi suinteresuotųjų šalių pateikti pastabas ⁽¹⁾ ir atsižvelgdama į jų pastabas,

kadangi:

I. PROCEDŪRA

(1) 2003 m. birželio 11 d. laišku Komisija Švediją informavo apie savo sprendimą pradėti procedūrą, nustatytą EB Sutarties 88 straipsnio 2 dalyje dėl gamybos pramonės atleidimo nuo elektros energijos mokesčio.

(2) 2003 m. liepos 9 d. laišku, Komisijos užregistruotu tą pačią dieną (A/34842), Švedija pateikė pastabas dėl procedūros pradėjimo.

(3) Komisijos sprendimas pradėti procedūrą *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* buvo paskelbtas 2003 m. rugpjūčio 9 d. ⁽²⁾. Komisija suinteresuotųjų šalių paprašė pateikti savo pastabas dėl pagalbos.

(4) Komisija Švedijos įmonių konfederacijos (*Svenskt näringsliv*) pastabas gavo 2003 m. rugsėjo 29 d.

(5) Švedijos įmonių konfederacijos pastabos buvo gautos nustatyto laiku ⁽³⁾ ir Komisijos perduotos Švedijos vyriausybei, kuriai buvo suteikta galimybė pateikti savo nuomonę. Švedija pastabų dėl pateiktų pastabų nepateikė.

II. IŠSAMESNIS PAGALBOS PRIEMONĖS APRAŠYMAS

(6) Energijos mokesčio įstatymas buvo įgyvendintas Švedijoje 1957 m. Pagal įstatymą energijos mokesčiu apmokestinamas iškastinis kuras ir elektra. Mokestis turi teigiamą poveikį aplinkosaugai, skatindamas taupyti energiją ir didinti energijos efektyvumą.

(7) Visą elektros mokestį turi mokėti namų ūkiai, paslaugų įmonės bei gamybos įmonės už elektrą, sunaudotą šildymui, kuris nėra gamybos procesų dalis.

(8) Pagal Energijos mokesčio įstatymo 11 skyriaus 3 straipsnį gamybos proceso metu pramonės veiklai sunaudota elektra (NACE 1 red. C–D skirsniai) yra visiškai atleista nuo energijos mokesčio ⁽⁴⁾. Šiuo metu galiojantis atleidimas išsigaliojo 1993 m. sausio 1 d., t. y. prieš Švedijai įstojant į EEE ir ES. Nuo to laiko jis nesikeitė.

(9) Elektros energijos mokesčio dydis per nagrinėjamą laikotarpį padidėjo nuo 0,198 SEK iki 0,227 SEK už vieną kWh.

⁽¹⁾ OL C 189, 2003 8 9, p. 6.

⁽²⁾ Žr. 1 išnašą.

⁽³⁾ Pagal 1971 m. birželio 3 d. Tarybos reglamentą (EEB, Euratomas) Nr. 1182/71, nustatantį terminams, datoms ir laikotarpiams taikytinas taisykles (OL L 124, 1971 6 8, p. 1), ypač jo 3 straipsnį, terminas pastaboms pateikti pasibaigė 2003 m. rugsėjo 10 d. 2003 m. rugpjūčio 15 d. laišku Švedijos įmonių konfederacija paprašė galutinį terminą pratęsti iki 2003 m. rugsėjo 30 d. Komisija jį pratęsė 2003 m. rugsėjo 9 d. laišku.

⁽⁴⁾ Atleidimas taip pat yra taikomas šiltnamių įmonėms. Dėl tokių įmonių atleidimo Komisija priims atskirą sprendimą.

- (10) Švedijos valdžios vertinimu, visiškai sumažinus mokestį būtų prarasta apie 11 milijardų SEK mokestinių pajamų (apie 1,19 milijardų eurų) per metus.
- (11) Komisija pradėjo procedūrą, nes abejojo, ar tokia priemonė nėra valstybės pagalbos pobūdžio ir dėl įtariamos pagalbos suderinamumo su bendrąja rinka. Komisija buvo tos nuomonės, kad atleidimo nuo mokesčių sistema buvo valstybės pagalba, kaip apibrėžta Sutarties 87 straipsnio 1 dalyje. Komisija abejoja dėl įtariamos pagalbos suderinamumo su Bendrijos rekomendacijomis dėl valstybės pagalbos aplinkos apsaugai ⁽⁵⁾ (toliau – rekomendacijos).
- (16) Dėl toliau nurodytų priežasčių Švedijos įmonių konfederacija ginčija, kad kai kuriais atvejais pagalba gali būti grąžinta.
- (17) Pirma, pagal 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999, nustatančio išsamias EB Sutarties 93 straipsnio taikymo taisykles ⁽⁶⁾, 14 straipsnį išieškota gali būti tik neteisėta pagalba, kuri to paties reglamento 1 straipsnio f dalyje yra apibrėžta kaip „nauja pagalba, įgyvendinta prieštaraujant Sutarties 93 straipsnio 3 daliai“. Kadangi Komisija savo sprendimo pradėti tyrimo procedūrą 2.2 punkte daro išvadą, kad priemonė yra esama pagalba, pagalba negali būti išieškota *ex tunc*.

III. SUINTERESUOTŲJŲ ŠALIŲ PASTABOS

Švedijos įmonių konfederacijos pateiktos pastabos

- (12) Švedijos įmonių konfederacija yra tos nuomonės, kad elektros ir išmetamųjų CO₂ dujų mokesčiai turėtų būti laikomi dviem tos pačios energijos mokesčių sistemos sudedamosiomis dalimis. Taip turėtų būti todėl, kad šie du mokesčiai yra glaudžiai susiję: siekiant nesukurti pernelyg didelės elektros paklausos, CO₂ mokesčio didinimas turi būti proporcingas atitinkamam elektros mokesčio padidėjimui.
- (13) 1993–2004 m. energijos mokestis iš viso padidėjo 27 milijardais SEK (maždaug 3 milijardais eurų). Taip padėti jis nebūtų galėjęs, jei gamybos sektorius nebūtų visiškai atleistas nuo energijos mokesčio. Taigi dėl visiško atleidimo nuo elektros mokesčio valstybė nepraranda pajamų, t. y. priemonė nėra finansuojama iš valstybės išteklų.
- (14) Švedijos įmonių konfederacija laikosi nuomonės, kad Švedijos gamybos pramonės atleidimas nuo mokesčio atitinka sistemos tikslą, kadangi elektra yra didelė šių įmonių sąnaudų sudedamoji dalis ir todėl pramonė turi pakankamai priežasčių ją taupyti. Siekiant išlaikyti Švedijos pramonės konkurencingumą didėjant bendram energijos apmokestinimui, pramonė turi būti atleista nuo elektros mokesčio.
- (15) Dėl Švedijos vyriausybės pateiktų priežasčių (21 konstatuojamoji dalis) Švedijos įmonių konfederacija laikosi nuomonės, kad priemonė neiškreipia konkurencijos arba nekelia grėsmės ją iškreipti bei nesuteikia pranašumo tam tikrai gamybai.
- (18) Antra, pagalba negali būti išieškota dėl pagalbos gavėjų pagrįstų lūkesčių. Švedijos vyriausybė pasiūlė atitinkamą įstatymą, kurį Švedijos parlamentas patvirtino. Įmonėms nereikėtų abejoti savo parlamento sprendimais. Tai patvirtina ir Komisijos anksčiau patvirtintas sprendimas ⁽⁷⁾, kuriame gamybos sektoriui skirtos priemonės buvo pripažintos bendrosiomis priemonėmis. Be to, 2003 m. spalio 27 d. Tarybos direktyva 2003/96/EB, pakeičianti Bendrijos energetikos produktų ir elektros energijos mokesčių struktūrą ⁽⁸⁾, leis nuo 2004 m. sausio 1 d. stambiems elektros vartotojams taikyti nulinę elektros mokesčio normą. Apdairus prekybininkas turėtų turėti teisę teisėtai tikėtis, kad taip bus ir dvejus metus iki nurodytos dienos.
- (19) Trečia, išieškojimas prieštarautų proporcingumo principui. Išieškojimo tikslas – atkurti įtariamai iškreiptą konkurenciją. Kadangi Švedijos įmonių konfederacija nesilaiko nuomonės, kad priemonė iškreipia konkurenciją arba gali ją iškreipti, nėra teisėto visuotinio intereso išieškoti pagalbą. Be to, daugeliui atitinkamų įmonių būtų sunku grąžinti pagalbą, ir negalima atmesti galimybės, kad tam tikroms įmonėms tai gali grėsti bankrotu.
- (20) Galiausiai, Švedijos įmonių konfederacija sutinka su Švedijos vyriausybės nuomone (žr. 28 konstatuojamąją dalį), kad Komisija neįvykdė Reglamento (EB) Nr. 659/1999 17 straipsnio 2 dalyje nustatytos pareigos.

⁽⁶⁾ OL L 83, 1999 3 27, p. 1. Reglamentas su pakeitimais, padarytais 2003 m. Stojimo aktu.

⁽⁷⁾ Pvz.: pagalba N 255/96 – Švedija – Energijos akcizo įstatymas (OL C 71, 1997 3 7, p. 10) ir NN 72a/2000 – Švedija – Anglies dvideginio mokesčio tvarkos galiojimo pratęsimas (OL C 117, 2001 4 21, p. 19).

⁽⁸⁾ OL L 283, 2003 10 31, p. 51. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2004/75/EB (OL L 157, 2004 4 30, p. 100).

⁽⁵⁾ OL C 37, 2001 2 3, p. 3.

IV. ŠVEDIJOS VYRIAUSYBĖS PATEIKTOS PASTABOS

Atleidimas nuo mokesčių Švedijos gamybos pramonei nesuteikia pranašumo

- (21) Švedijos gamybos pramonė sunaudoja daug elektros palyginti su konkurentais kitose šalyse, kurie vietoj jos naudoja anglį arba gamtines dujas. Kadangi daugelyje valstybių narių šie energijos šaltiniai neapmokestinami, Švedija laikosi nuomonės, kad atleisti Švedijos gamybos pramonę nuo elektros mokesčio yra pagrįsta. Be to, Švedijos energijos srities mokesčių lygis yra apskritai didelis palyginti su atitinkamu lygiu daugelyje kitų valstybių narių. Tokio lygio nebūtų buvę įmanoma pasiekti, tam tikrų sektorių neatleidus nuo elektros mokesčio.

- (22) Taigi Švedijos vyriausybė nesutinka, kad atleidimas nuo mokesčių Švedijos pramonei suteikia pranašumą, palyginti su kitomis valstybėmis narėmis.

Energijos mokesčių sistemai suderinti reikalingas pakankamai ilgas laikotarpis

- (23) 2001 m. kovo 16 d. laišku Švedijos vyriausybė patvirtino rekomendacijų 75–77 punktuose siūlomas atitinkamas priemones.
- (24) 2001 m. lapkričio 8 d. Teismo sprendimu dėl Austrijos energijos mokesčio permokos grąžinimo (Byla C-143/99 dėl Adria-Viena vamzdyno ⁽⁹⁾) buvo išaiškinta, kad tam tikros pramonės šakos atleidimas nuo energijos mokesčio yra valstybės pagalba.
- (25) Švedijos vyriausybė nurodo, kad tuomet, kai Švedija patvirtino atitinkamas priemones pagal rekomendacijas, nebuvo aišku, ar priemonė yra valstybės pagalba. Priėmus sprendimą dėl Adria-Viena vamzdyno bylos, Švedijos vyriausybei tapo aišku, kad priemonė turi valstybės pagalbos srities problemų sukeliančių sudedamųjų dalių. Tačiau Švedija yra tos nuomonės, kad, kadangi energijos mokesčio įgyvendinamas yra sudėtingas, reikia pakankamai daug laiko nuo vyriausybės sprendimo iki iš dalies pakeistų taisyklių įsigaliojimo. Elektros energijos mokestis, kuris atitinka minimalų lygį pagal naują Energijos direktyvą 2003/96/EB, gamybos pramonei planuojama taikyti nuo 2004 m. liepos 1 d.

⁽⁹⁾ 2001 m. lapkričio 8 d. Teisingumo Teismo sprendimas byloje C-142/99, *Adria-Wien Pipeline GmbH ir Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke GmbH prieš Finanzlandesdirektion für Kärnten*, ECR 2001, p. I-8365.

Elektros mokestis ir energijos mokestis turėtų būti laikomi viena mokesčių sistema

- (26) Švedijoje energijos mokesčiu yra apmokestinamas iškastinis kuras ir elektra, o CO₂ mokesčiu – iškastinis kuras. Švedijos vyriausybė laiko šiuos mokesčius vienos mokesčių sistemos, kuria siekiama didinti energijos efektyvumą ir mažinti išmetamųjų CO₂ dujų kiekį, dalimis. Taigi Švedijos vyriausybė yra tos nuomonės, kad vertindama suderinamumą su bendrąja rinka Komisija turėtų atsižvelgti į visų mokesčių sistemos dalių mokesčių našą kartu, o ne atskirai vertinti atleidimą nuo elektros mokesčio.

Siūlydama atitinkamas priemones Komisija nesilaikė Reglamente (EB) Nr. 659/1999 numatytos procedūros. Todėl pagalba nėra neteisėta ir negali būti išieškota

- (27) Švedijos vyriausybė yra tos nuomonės, kad ji Komisijai kelis kartus pateikė informaciją, kurioje pristatoma visa atitinkama pagalbos sistema ⁽¹⁰⁾. Todėl Švedija laikosi nuomonės, kad jos pareiga pagal Reglamento (EB) Nr. 659/1999 17 straipsnio 1 dalį pateikti visą būtiną informaciją Komisijos esamas pagalbos sistemų tyrimui atlikti buvo įvykdyta.
- (28) Švedijos vyriausybė yra tos nuomonės, kad Komisija pažeidė Reglamento (EB) Nr. 659/1999 17 straipsnio 2 dalį, pagal kurią prieš siūlydama atitinkamas priemones Komisija turi informuoti valstybę narę, jei laikosi nuomonės, kad priemonė tapo nesuderinama su bendrąja rinka. Komisija pasiūlė atitinkamas priemones ne dėl atskirų pagalbos sistemų, bet dėl visų tuo metu, kai įsigaliojo naujosios aplinkosaugos rekomendacijos, galiojusių pagalbos sistemų, nepateikusi tokios informacijos.
- (29) Dėl oficialiai netinkamai vykdytos procedūros pagalba nėra neteisėta ir todėl negali būti išieškota.

Išieškojimas būtų apmokestinimas atgaline data, kuris nėra leidžiamas pagal Švedijos konstitucinę teisę

- (30) Pagal vyriausybės teisės akto (*Regeringsformen*) 2 skyriaus 10 straipsnio antrą dalį mokesčiu negalima apmokestinti, jei jis nėra grindžiamas nuostata, galiojusia tuomet, kai iškilo aplinkybė, dėl kurios mokestis buvo įvestas.

⁽¹⁰⁾ Pavyzdžiui, atsakydama į 1996 m. gegužės 7 d. Komisijos laišką (D/50485), Švedijos valdžia pateikė visą Energijos mokesčio įstatymo, kuriame aiškiai numatytas visiškas gamybos sektoriaus atleidimas nuo elektros mokesčių, tekstą. Be to, apibendrinti priemonių aprašymai buvo pateikti Komisijai nusiųstuose 1998 m. balandžio 15 d. ir 1999 m. gegužės 31 d. Švedijos valdžios laiškuose.

- (31) Kadangi Švedijos energijos mokesčio įstatymas nenumato taisyklių, pagal kurias gamybos pramonės įmonės privalėtų mokėti elektros mokestį, įstatymo pakeitimas būtų toks apmokestinimas atgaline data, kuris yra neteisėtas pagal Švedijos konstitucinę teisę.

V. PAGALBOS VERTINIMAS

Vertintinas laikotarpis

- (32) Sprendime pradėti procedūrą pagal 88 straipsnio 2 dalį Komisija nustatė, kad priemonė buvo esama pagalba, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 659/1999 1 straipsnio b dalies i punkte, Švedijos įstojimo į Europos Sąjungą metu ir iki 2002 m. sausio 1 d. Švedija aiškiai sutiko su tomis Komisijos pasiūlytomis priemonėmis, pagal kurias visos esamos aplinkosaugos pagalbos sistemos turėjo būti suderintos su rekomendacijomis (77 punktas). Komisija nustatė, kad šiuo atveju to nebuvo padaryta. Todėl Švedijos buvo paprašyta pateikti visas pastabas, kurios galėtų būti svarbios 2002 m. sausio 1 d.–2005 m. gruodžio 31 d. laikotarpio tyrimui.
- (33) 2003 m. liepos 9 d. laišku gautos Švedijos vyriausybės pastabose aiškiai aprašytas laikotarpis, apie kurį Komisija paprašė pateikti informaciją. Švedijos vyriausybė pasinaudojo savo teise į gynybą viso laikotarpio atžvilgiu.
- (34) Trečiosioms šalims buvo suteikta galimybė pateikti pastabas dėl pagalbos sistemos taikymo tuo pačiu laikotarpiu. Švedijos įmonių konfederacija pateikė pastabas dėl atleidimo nuo energijos mokesčių 2003 m. rugsėjo 29 d. laišku. Taigi trečiųjų šalių teisė pateikti pastabas buvo užtikrinta.
- (35) Įstatymu dėl Energijos mokesčio įstatymo pakeitimo (1994:1776)⁽¹¹⁾ bus įvesta nauja elektros mokesčių sistema. Numatoma, kad įstatymas įsigalios 2004 m. liepos 1 d. ir tai 2004 m. balandžio 1 d. laišku⁽¹²⁾ apie tai buvo pranešta Komisijai. Todėl dėl tos priemonės bus priimtas atskiras Komisijos sprendimas.
- (36) Todėl šis suderinamumo su bendrąja rinka vertinimas apima laikotarpį nuo 2002 m. sausio 1 d. iki šiuo metu galiojančios sistemos galiojimo pabaigos.

Pagalbos buvimas

- (37) Kad priemonė būtų laikoma valstybės pagalba, kaip apibrėžta Sutarties 87 straipsnio 1 dalyje, ji turi vienu metu atitikti keturis kriterijus. Priemonė turi teikti pranašumą tam tikroms įmonėms, būti atrankinė, finansuojama iš valstybės išteklių ir turėti įtakos valstybių narių tarpusavio prekybai.
- (38) Vertindama, ar priemonė suteikia pagalbos gavėjams pranašumą, Komisija turi palyginti panašioje teisinėje ir faktinėje padėtyje esančias įmones⁽¹³⁾. Taigi Komisija negali vertinti Švedijos gamybos pramonės padėties palyginti su kita Europos gamybos pramone, tačiau turi vertinti Švedijos gamybos pramonės pranašumą prieš kitų įmonių padėtį Švedijoje. Šiuo požiūriu tai, kad priemonė atleidžia gamybos sektoriaus įmones nuo išlaidų, kurias jos priešingu atveju turėtų mokėti, suteikia įmonėms pranašumą prieš kitus Švedijos pramonės sektorius. Atleisdama nuo mokesčių tik tam tikras įmones, priemonė suteikia pranašumą prieš kitas įmones, o tai gali iškreipti konkurenciją.
- (39) Nuo mokesčių atleidžiamos tik gamybos sektoriaus įmonės (NACE 1 red., C–D skirsniai). Europos Teisingumo Teismas nustatė⁽¹⁴⁾, kad „nei didelis įmonių, kurioms gali būti taikoma priemonė, skaičius, nei sektorių, kuriems tos įmonės priklauso, įvairovė ir dydis neleidžia daryti išvados, kad valstybės iniciatyva yra bendroji priemonė“. Švedijos įmonių konfederacija nurodo, kad Komisijos sprendimuose dėl pagalbos N 255/96 ir NN 72a/2000 Švedijos CO₂ mokesčio sistema buvo pripažinta bendrąja priemone. Tai nėra teisinga. Pirma nurodytame sprendime nustatyta, kad CO₂ mokesčio sistema yra su bendrąja rinka suderinama valstybės pagalba. Antrajame sprendime numatytas tos pačios sistemos pratęsimas; jis patvirtintas pagal tas pačias nuostatas. Atvirkščiai, remiantis nuoseklia Komisijos praktika⁽¹⁵⁾, kurią patvirtina ir Europos Teisingumo Teismo praktika⁽¹⁶⁾, daug energijos sunaudojančios pramonės arba tam tikro ūkio sektoriaus atleidimas nuo mokesčių laikomas atrankine priemone. Taigi Komisija daro išvadą, kad atleidimas nuo mokesčių yra atrankinis.

⁽¹³⁾ Žr., pvz., Teisingumo Teismo sprendimą dėl bylos C-143/99 dėl Adrijos-Vienos vamzdžio, *op. cit.*

⁽¹⁴⁾ Žr.: byla C-143/99 dėl Adrijos-Vienos vamzdžio, 48 punktas, *op. cit.*

⁽¹⁵⁾ 2002 m. balandžio 3 d. Komisijos sprendimas 2002/676/EB, EAPB dėl Jungtinės Karalystės ... klimato kaitos mokesčio (OL L 229, 2002 8 27, p. 15); pagalba N 449/01 - Vokietija - „Ekologijos mokesčių reforma ... po 2002 m. kovo 31 d.“ (OL C 137, 2002 6 8, p. 24); pagalba N 74/A/02 - Suomija - „Pagalba daug energijos suvartojančioms įmonėms“ (OL C 104, 2003 4 30, p. 9) ir pagalba C 33/03 (buvusi NN 34/03) - Austrija - „2002 m. ir 2003 m. energijos mokesčio grąžinimas“ (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽¹⁶⁾ Žr.: byla C-143/99 dėl Adrijos-Vienos vamzdžio, *op. cit.*

⁽¹¹⁾ „Svensk författningssamling“ (SFS) 2003:810.

⁽¹²⁾ Žr. N 156/04 - Švedija - „Energijos mokestis, kuriuos apmokestinama gamybos sektoriaus sunaudota elektra“ (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

- (40) Komisija laikosi nuomonės, kad priemonės atrankumą sistemos paskirtimi pateisinti negalima, nes tai neatitinka pagrindinės mokesčio paskirties. Priešingai, atleidimas nuo mokesčio – tai aiškus nukrypimas nuo bendros mokesčio struktūros ir paskirties. Mokesčio tikslas – skatinti įmones imtis energijos taupymo priemonių. Net jei atitinkamos įmonės jau nemaža dalimi imasi energijos mažinimo priemonių energijos išlaidoms mažinti, energijos apmokestinimas daro papildomą skatinamąjį poveikį. Energijos suvartojimas apskritai priklauso nuo technologijų, todėl jis yra pastovus tik trumpu laikotarpiu. Paprastai manoma, kad ilgu laikotarpiu, *inter alia*, dėl technologinės pažangos ir naujovių galima pasiekti dar didesnio efektyvumo. Šiuo atveju, kadangi visų sektorių energijos suvartojimas vienodai kenkia aplinkai, gamybos pramonės įmonių, kurios iš esmės taip pat yra teršėjos, atleidimas nuo energijos mokesčio negali atitikti sistemos paskirties.
- (41) Priemonė yra valstybės prievolė ir yra finansuojama iš valstybės išteklių, kadangi valstybė sutinka su mokesčių įplaukų praradimu. Komisija nesutinka su Švedijos įmonių konfederacija, kad mokesčių įplaukų neprarandama dėl to, kad iš tiesų sumokėti elektros ir CO₂ mokesčiai padidėjo. Priešingai, padidinus mokesčių normą dėl atleidimo nuo jų prarandama daugiau mokesčių įplaukų.
- (42) Bent kai kurie pagalbos gavėjai vykdo veiklą sektoriuose, kuriuose vyksta valstybių narių tarpusavio prekyba. Todėl priemonė gali turėti įtakos prekybai ir iškreipti konkurenciją.
- (43) Komisija daro išvadą, kad priemonė yra valstybės pagalba pagal Sutarties 87 straipsnio 1 dalį.
- 659/1999 1 straipsnio b dalies i punkte. Tačiau pagal rekomendacijų 77 punktą bei Švedijai sutikus su atitinkamomis priemonėmis visa esama valstybės pagalba aplinkos apsaugai turėjo būti suderinta su rekomendacijomis ne vėliau kaip iki 2002 m. sausio 1 d.
- (46) Švedijos vyriausybė yra tos nuomonės, kad naujai energijos mokesčių sistemai, kuri būtų suderinta su rekomendacijomis, įgyvendinti reikalingas pagrįstai ilgas laikotarpis. Pirma, nuo termino pagalbos sistemai suderinti su rekomendacijomis ir pakeistos energijos mokesčių sistemos įsigaliojimo praėjo 2,5 metai. Nors Komisija pripažįsta, kad energijos apmokestinimas yra iš esmės sudėtingas, ji yra tos nuomonės, kad 2,5 metų laikotarpis yra nepagrįstai ilgas. Antra, Švedijos vyriausybė nepasinaudojo galimybe pratęsti terminą rekomendacijoms dėl tam tikrų priemonių įgyvendinti, kaip kad padarė Prancūzija ir Vokietija⁽¹⁷⁾. Atvirkščiai, 2001 m. kovo 16 d. laišku Švedijos vyriausybė sutiko su Komisijos pasiūlytomis atitinkamomis priemonėmis. Jei Švedijos vyriausybė negalėjo iš dalies pakeisti pagalbos sistemos per nustatytą terminą, ji galėjo sutikti su atitinkamomis priemonėmis, išskyrus jų taikymą atitinkamai pagalbos sistemai.
- (47) Todėl remdamasi rekomendacijomis Komisija įvertintino pagalbos suderinamumą. Sprendime pradėti procedūrą Komisija išreiškė nuomonę, kad neatrodo, jog būtų taikytinos kitos leidžiančios nukrypti nuostatos, kaip numatyta Sutarties 87 straipsnio 2 arba 3 dalyse. Ši nuomonė turi būti pagrįsta vykdant procedūrą pagal 88 straipsnio 2 dalį. Vykdant šią procedūrą nebuvo nurodyta naujų aplinkybių, kurios būtų sumažinusios Komisijos sprendime pradėti oficialią tyrimo procedūrą išreikštas abejones. Todėl Komisija daro tokią išvadą.

Pagalbos suderinamumas su bendrąja rinka

- (44) Komisija toliau laikosi pozicijos, kad elektros mokesčių negali būti vertinamas kartu su CO₂ energijos mokesčiu. Kaip nurodyta sprendime pradėti procedūrą pagal 88 straipsnio 2 dalį, tai ji daro dėl dviejų priežasčių. Pirma, CO₂ mokesčiu nėra apmokestinamas suvartojama elektra. Antra, elektros mokesčių neturi tokio pat skatinamojo poveikio išmetamųjų CO₂ dujų mažinimui kaip CO₂ mokesčiai, nes Švedijoje 90 % elektros yra pagaminama atominėse ir hidroelektrinėse. Taigi elektros mokesčiai turi būti vertinamas atskirai.
- (45) Iki 2001 m. gruodžio 31 d. pagalbos sistema buvo esama valstybės pagalba, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr.
- (48) Rekomendacijų 51.2 papunktis leidžia 51.1 papunkčio nuostatas taikyti tuo atveju, jei mokesčiai turi apčiuopiamą teigiamą poveikį aplinkos apsaugai ir kai nukrypti leidžianti nuostata tampa būtina dėl pastebimo ekonominių sąlygų pasikeitimo, dėl kurio įmonės patenka į ypač sunkią konkurencinę padėtį. Energijos mokesčių siekiama skatinti taupyti energiją ir didinti energijos efektyvumą. Dabartinė Švedijos energijos mokesčių sistema nesikeitė nuo 1993 m. Šiuo atžvilgiu priemonė nustato nuo galiojančio mokesčio, kuris buvo įvestas patvirtinus mokesčių nukrypti leidžiančią nuostatą. Todėl jai taikomas rekomendacijų 51.2 papunktis, kuriame daroma nuoroda į 51.1 papunktyje numatytus suderinamumo kriterijus.

⁽¹⁷⁾ OL C 34, 2002 2 7, p. 13.

(49) Laikotarpiu nuo 2002 m. sausio 1 d. iki 2003 m. gruodžio 31 d. taikoma rekomendacijų 51.1 b papunkčio antroji įtrauka, nes mokestis – tai nacionalinis mokestis, kuris taikomas, kai nėra Bendrijos mokesčio. Pagal tą nuostatą įmonės, kurioms taikoma sumažinta mokesčių norma, turi sumokėti didžiąją nacionalinio mokesčio dalį. Tuo siekiama, kad jos ir toliau turėtų paskatą gerinti aplinkosauginį veiklos efektyvumą. Tai išplaukia iš 51.1 b papunkčio pirmosios pastraipos, kuria leidžiama sumažinti suderintą mokestį, jei mažesnius mokesčius mokančios įmonės iš tiesų sumoka daugiau negu Bendrijos minimalios normos, formuluotės „siekiant skatinti įmones gerinti aplinkos apsaugą“. Atleidimo nuo mokesčio rezultatas – nulinė mokesčio už gamybos sektoriaus gamybos proceso metu sunaudotą elektrą norma. Todėl Komisija gali daryti išvadą, kad įmonės nesumokėjo didžiosios nacionalinio mokesčio dalies. Todėl negalima laikyti, kad šiuo metu galiojanti priemonė 2002 m. sausio 1 d.–2003 m. gruodžio 31 d. laikotarpiu atitiko rekomendacijas. Kadangi ji nėra suderinama ir pagal kitas nuostatas, ji turi būti laikoma nesuderinama su bendrąja rinka.

(50) Kaip paminėta 18 konstatuojamojoje dalyje, Direktyva 2003/96/EB įsigaliojo 2004 m. sausio 1 d. Toje direktyvoje aiškiai nurodomas aplinkos apsaugos tikslas (žr. visų pirma 3, 6, 7 ir 12 konstatuojamąsias dalis). Todėl Komisija laikosi nuomonės, kad Direktyvoje 2003/96/EB nustatyto minimalaus apmokestinimo lygio taikymas suteiks įmonėms paskatą gerinti aplinkos apsaugą. Todėl Komisija taip pat gali sutikti su minimalaus apmokestinimo lygio taikymu, kaip lygiaverčiu didžiajai nacionalinio mokesčio daliai, kaip reikalaujama rekomendacijų 51.1 b papunkčio antroje įtraukoje. Todėl 2002 m. sausio 1 d.–2003 m. gruodžio 31 d. laikotarpiu su bendrąja rinka gali būti laikoma suderinama tik ta Švedijos priemonės dalis, pagal kurią pagalbos gavėjų mokėtinas mokestis atitinka Direktyvoje 2003/96/EB nustatytas minimalias apmokestinimo normas. Todėl nesuderinama pagalba atitinka sumą, gautą pritaikius Direktyvoje 2003/96/EB numatytą minimalų apmokestinimo lygį.

(51) Laikotarpiu nuo 2004 m. sausio 1 d. iki galiojančios sistemos galiojimo pabaigos svarstomas mokestis yra suderintas pagal Direktyvą 2003/96/EB. Todėl taikytina rekomendacijų 51.1 b papunkčio pirmoji pastraipa. Pagal šią nuostatą mokesčio sumažinimas gali būti pripažintas, jei įmonių iš tiesų sumažinus mokestį mokama suma yra didesnė už Bendrijos minimalią sumą. Pagal Direktyvos 2003/96/EB 10 straipsnį nustatytas minimalaus elektros apmokestinimo lygis lygus 0,5 euro už vieną verslo reik-

mėms sunaudotą MWh. Šiuo atveju nebuvo laikomasi nustatytos minimalaus elektros apmokestinimo normos. Pagal tos pačios direktyvos 17 straipsnio 2 ir 4 dalis apmokestinimo lygį sumažinti iki nulio leidžiama, kai juo naudojasi daug energijos naudojančios įmonės, kurios yra sudariusius susitarimus ar lygiaverčius susitarimus, kuriais jos įsipareigoja vykdyti priemones, skirtas pasiekti aplinkos apsaugos ar energijos efektyvumo didinimo tikslų, kurie būtų lygiaverčiai tiems, kurie būtų pasiekti, jei būtų laikomasi Bendrijos minimalių mokesčių normų. Šiuo atveju nulinio apmokestinimo taikymo sąlygos nėra įvykdytos. Todėl galima laikyti, kad ir po 2004 m. sausio 1 d. yra suderinama tik ta Švedijos priemonės dalis, pagal kurią pagalbos gavėjai turi mokėti Direktyvoje 2003/96/EB nustatytas minimalias mokesčių normas.

(52) Todėl Komisija daro išvadą, kad nuo 2002 m. sausio 1 d. iki dabar galiojančios nukrypti leidžiančios nuostatos galiojimo pabaigos priemonė yra suderinama su rekomendacijomis ir Direktyva 2003/96/EB. Nesuderinama pagalba yra lygi sumai, gautai pritaikius Direktyvoje 2003/96/EB nustatytą minimalų lygį.

Su bendrąja rinka nesuderinamos pagalbos išieškojimas

(53) Nustačius, kad neteisėtai suteikta valstybės pagalba yra nesuderinama su bendrąja rinka, pagal Reglamento (EB) Nr. 659/1999 14 straipsnio 1 dalį ji turi būti išieškota iš pagalbos gavėjo. Grąžinus pagalbą, tiek, kiek tai įmanoma, bus atkurta prieš ją suteikiant buvusi konkurencinė padėtis. Tai, kad pagalba suteikta pagal nacionalinę teisę, kaip kad paprastai būna, neturi įtakos pagalbos išieškojimui, nes Bendrijos teisė yra viršesnė už nacionalinę teisę.

(54) Tačiau Reglamento (EB) Nr. 659/1999 14 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad „Komisija nereikalauja išieškoti pagalbos, jeigu tai prieštarautų bendrajai Bendrijos teisės principui“. Teisingumo Teismo praktika⁽¹⁸⁾ ir Komisijos sprendimų priėmimo praktika nustatyta, kad, jei dėl Komisijos veiksmų pagalbos gavėjas turi pagrįstų lūkesčių, kad pagalba buvo suteikta pagal Bendrijos teisę, nurodymas išieškoti pagalbą pažeistų bendrąją Bendrijos teisės principą.

⁽¹⁸⁾ 1987 m. lapkričio 24 d. Teisingumo Teismo sprendimas byloje 223/85, *Rijn-Schelde-Verolme (RSV) Machinefabrieken en Scheepswerken NV* prieš Europos Sąjungos Komisiją, ECR 1987, p. 4617.

- (55) Užtikrinti, kad, siekiant užkirsti kelią konkurencijos iškreipimui, nacionalinės priemonės būtų suderinamos su Bendrijos valstybės pagalbos taisyklėmis, vadovaujantis Sutarties 88 straipsnio 3 dalimi, pranešti Komisijai apie visas valstybės pagalbos priemones ir susilaikyti nuo jų įgyvendinimo, kol jos nebus išnagrinėtos – valstybės narės pareiga. Iš esmės įmonės negali remtis pagrįstais lūkesčiais, jei valstybės pagalba yra neteisėta. Net jei įmonės ir galėtų sėkmingai remtis nacionaliniais įstatymais, kurie, net jei jie buvo priimti sąžiningai, bet nėra suderinami su valstybės pagalbos taisyklėmis ir todėl iškreipia konkurenciją, nebūtų pasiektas Bendrijos valstybės pagalbos kontrolės tikslas.
- (56) Teismo sprendime 265/85 dėl „Van den Bergh en Jurgens BV“ prieš Komisiją bylos ⁽¹⁹⁾ nustatyta: „...visi prekybininkai, kuriems institucija suteikė pagrįstą lūkesčių, gali remtis pagrįstų lūkesčių apsaugos principu. Kita vertus, jei apdairus ir išmanantis prekybininkas galėjo numatyti Bendrijos priemonės, kuri gali turėti įtakos jo interesams, priėmimą, jis negali remtis minėtu principu, jei priemonė yra priimama.“.
- (57) Švedijos valdžia yra tos nuomonės, kad pagalba neturėtų būti išieškota, nes Komisija neįvykdė Reglamento (EB) Nr. 659/1999 17 straipsnio 2 dalyje nustatytų pareigų. Šiuo atveju esamai pagalbai suderinti pagal naujas rekomendacijas Komisija valstybėms narėms pasiūlė visas jų esamas aplinkosaugos pagalbos sistemas su rekomendacijomis suderinti ne vėliau kaip iki 2002 m. sausio 1 d. Teismų praktika patvirtinta, kad toks rekomendacijose pateiktas pasiūlymas yra vienas iš būdų nuolatiniam ir periodiniam bendradarbiavimui vykdyti, pagal kurį Komisija kartu su valstybėmis narėmis, turi nuolatos nagrinėti esamas pagalbos sistemas ir siūlyti joms taikyti atitinkamas priemones ⁽²⁰⁾. Komisijos ir kiekvienos valstybės narės susitarimas dėl išsamaus visų esamos pagalbos sistemų sąrašo nebūtų praktiškas, todėl tikslinga valstybėms narėms palikti atsakomybę suderinti pagalbos sistemas, ypač atsižvelgiant į tai, kad jos dalyvauja rengiant naujas rekomendacijas ir prieš joms įsigaliojant gerai žino, kokios įtakos jos turės esamoms pagalbos sistemoms. Šiuo atveju Švedijos valdžia tvirtina, kad Švedija Komisiją informavo apie pagalbos sistemą, pavyzdžiui, pateikdama Komisijai visą Švedijos energijos mokesčio įstatymą. Komisija yra tos nuomonės, kad minėtoji informacija buvo pateikta ir panaudota kitu tikslu ir kad taip infor-
- macija jokių būdu negali būti pateikiama vietoj oficialaus pranešimo, kurio reikalauja Sutarties 88 straipsnio 3 dalis.
- (58) Švedijos įmonių konfederacija tvirtina, kad pagalba yra esama pagalba ir kad todėl jos negali būti reikalaujama išieškoti. Komisija laikosi nuomonės, kad priemonė buvo esama pagalba tik iki 2001 m. gruodžio 31 d. Nuo 2002 m. sausio 1 d. pagalba tapo nauja pagalba, nes ji turėjo būti suderinta su rekomendacijomis. Todėl Komisija nesutinka su Švedijos įmonių konfederacijos pateiktu teiginiu.
- (59) Taigi Komisija nesilaiko nuomonės, kad Švedijos pateikti argumentai suteikia pagrindo priimti išieškojimo nenumatantį sprendimą. Tačiau pagal Teismo praktiką Komisija turi savo iniciatyva atsižvelgti išimtinės aplinkybės, dėl kurių pagal Reglamento (EB) Nr. 659/1999 14 straipsnio 1 dalį ji galėtų nepriimti įsakymo išieškoti neteisėtai suteiktą pagalbą, jei toks išieškojimas prieštarauja bendrajam Bendrijos teisės principui, tokiam kaip pagalbos gavėjų pagrįstų lūkesčių gerbimas.
- (60) Pagal Reglamento (EB) Nr. 659/1999 19 straipsnį atitinkamos priemonės tampa valstybėms narėms privalomos tik tuomet, kai jos sutinka atitinkamas priemones įgyvendinti. Tai patvirtinta teismų praktika ⁽²¹⁾. Taigi priemonės statuso pasikeitimas iš esamos pagalbos į naują pagalbą buvo Švedijos vyriausybės sutikimo su rekomendacijose pasiūlytomis atitinkamomis priemonėmis pasekmė.
- (61) Remiantis Reglamento (EB) Nr. 659/1999 26 straipsnio 1 dalimi galima manyti, jog dėl to, kad Komisija nepasiekė Švedijos vyriausybės sutikimo su rekomendacijomis, kai kurie pagalbos gavėjai galėjo sąžiningai tikėti, kad nagrinėjama nacionalinė priemonė tebebuvo laikoma esama pagalba. 26 straipsnyje nurodyta, kad Komisija skelbia trumpą pranešimą apie „sprendimus, kuriuos ji priima pagal 18 straipsnį, jį siejant su 19 straipsnio 1

⁽¹⁹⁾ 1987 m. kovo 11 d. Teisingumo Teismo sprendimas byloje 265/85, *Van den Bergh en Jurgens BV* ir *Van Dijk Food Products (Lopik) BV* prieš Europos Sąjungos Komisiją, ECR 1987, p. 1155, 44 punktas.

⁽²⁰⁾ 2002 m. birželio 18 d. Teisingumo Teismo sprendimas byloje C-242/00, Vokietijos Federacinė Respublika prieš Europos Sąjungos Komisiją, ECR 2002, I-5603, 28 punktas.

⁽²¹⁾ Byla C-242/00, Vokietijos Federacinė Respublika prieš Europos Sąjungos Komisiją (op. cit.); 1996 m. spalio 15 d. Teisingumo Teismo sprendimas byloje C-311/94, *IJssel-Vliet Combinatie BV* prieš *Ministre van Economische Zaken*, ECR 1996, p. I-5023, 36 ir 37 punktai; 2000 m. spalio 5 d. Teisingumo Teismo sprendimas byloje C-288/96, Vokietijos Federacinė Respublika prieš Europos Sąjungos Komisiją, ECR 2000, p. I-8237, 62–65 punktai.

dalimi“. To paties reglamento 18 straipsnyje nurodoma, kad „Jeigu Komisija ... padaro išvadą, kad atitinkama pagalbos sistema neatitinka arba daugiau nebeatitinka bendrosios rinkos, suinteresuotajai valstybei narei ji pateikia rekomendaciją, siūlančią taikyti atitinkamas priemones“. Minėto reglamento 19 straipsnio 1 dalyje nurodyta, kad jei valstybė narė pritaria pasiūlytomis atitinkamoms priemonėms, Komisija „tą faktą įregistruoja“ ir informuoja apie tai valstybę narę.

- (62) Komisija nepaskelbė kiekvienos valstybės narės sutikimo su rekomendacijoms įgyvendinti Komisijos pasiūlytas atitinkamas priemones. Todėl Komisijai sunku įrodyti, kad pagalbos gavėjai buvo tinkamai informuoti apie Švedijos vyriausybės duotą sutikimą ir dėl to iš esamos į naują pasikeitusių pagalbos statusą. Tačiau Komisijos sprendimo pradėti procedūrą pagal 88 straipsnio 2 dalį paskelbimo dieną pagalbos gavėjams turėjo būti aišku, kad priemonė nebėra esama pagalba ir kad ji galėjo būti nesuderinama su rekomendacijomis. Šiuo atveju paskelbimo diena – 2003 m. rugpjūčio 9 d.
- (63) Atsižvelgdama į visas šias aplinkybes, Komisija daro išvadą, kad šiuo atveju sprendimas išieškoti pagalbą, suteiktą prieš sprendimo pradėti tyrimo procedūrą paskelbimo dieną, prieštarautų pagrįstų lūkesčių apsaugos principui. Todėl, vadovaudamasi Reglamento (EB) Nr. 659/1999 14 straipsniu, Komisija nusprendžia nereikalausti grąžinti 2002 m. sausio 1 d.–2003 m. rugpjūčio 8 d. suteiktos pagalbos.
- (64) Taigi turėtų būti grąžinta pagal šią pagalbos sistemą po 2003 m. rugpjūčio 9 d. suteikta pagalba.

VI. IŠVADA

- (65) Komisija laikosi nuomonės, kad nuo 2002 m. sausio 1 d. Švedija neteisėtai įgyvendino Energijos mokesčio įstatymą (1994:1776) be pakeitimų, pažeisdama įsipareigojimą, kurį ji prisiėmė sutikusi su Komisijos pasiūlytomis atitinkamomis priemonėmis, ir EB Sutarties 88 straipsnio 3 dalį.
- (66) Pagalbos sistema yra valstybės pagalba, kaip apibrėžta Sutarties 87 straipsnio 1 dalyje.
- (67) Nuo 2002 m. sausio 1 d. pagalba yra nesuderinama su rekomendacijomis, ypač jų 51.1 b papunkčio antrąja pastraipa ir visomis kitomis nukrypti leidžiančiomis nuostatomis, kaip numatyta Sutarties 87 straipsnio 2 ir

3 dalyse. Kadangi iš esmės nėra kitų priežasčių pagalbos sistemai laikyti suderinama, ji yra nesuderinama su bendrąja rinka.

- (68) Pagal Reglamento (EB) Nr. 659/1999 14 straipsnio 1 dalį neteisėtai išmokėta pagalba turėtų būti išieškota. Šiuo atveju išieškojimo laikotarpis turėtų prasidėti Komisijos sprendimo pradėti procedūrą dėl šio atvejo pagal 88 straipsnio 2 dalį paskelbimo dieną ir baigtis naujos energijos mokesčių sistemos įsigaliojimo dieną, t. y. turėtų būti išieškota 2003 m. rugpjūčio 9 d.–2004 m. birželio 30 d. suteikta pagalba.
- (69) Šis sprendimas taikomas nagrinėjamai pagalbos sistemai ir turi būti įgyvendintas nedelsiant, ypač dėl visos atskiros pagal šią sistemą suteiktos pagalbos išieškojimo. Komisija taip pat pažymi, kad sprendimas dėl pagalbos sistemos neturi įtakos galimybei, kad atskira pagalba, atsižvelgiant į konkrečias jos aplinkybes, gali visa ar iš dalies būti laikoma suderinama su bendrąja rinka (pavyzdžiui, todėl, kad atskirai pagalbai taikomos *de minimis* taisyklės, jas siejant su būsimu Komisijos sprendimu arba vienos iš nukrypti leidžiančių nuostatų tvarka),

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Švedijos pagal Energijos mokesčio įstatymą (1994:1776) po 2002 m. sausio 1 d. suteiktas atleidimas nuo mokesčių yra valstybės pagalbos sistema, kurią Švedija įgyvendino neteisėtai, pažeisdama EB Sutarties 88 straipsnio 3 dalį. Su bendrąja rinka yra nesuderinama ta tokios pagalbos dalis, pagal kurią pagalbos gavėjai neturi mokėti Direktyvoje 2003/96/EB nustatytų minimalių mokesčių. Kadangi nėra taikytina jokia kita nuostata dėl suderinamumo, minėtoji pagalba turi būti laikoma nesuderinama su bendrąja rinka.

2 straipsnis

Švedija panaikina 1 straipsnyje nurodytą pagalbos sistemą tiek, kiek ji ir toliau kelia padarinius.

3 straipsnis

1. Švedija imasi visų būtinų priemonių 1 straipsnyje nurodytai pagalbai išieškoti iš pagalbos gavėjų.

2. Švedija nuo šio sprendimo patvirtinimo dienos panaikina visą nesumokėtos pagalbos mokėjimą.

3. Išieškojimas vykdomas be pratęsimo ir nacionalinės teisės numatytais procedūromis, jei jos leidžia nedelsiant ir veiksmingai įgyvendinti šį sprendimą.

4. Į išieškotiną pagalbą įtraukiamos palūkanos, skaičiuojamos nuo dienos, kurią pagalba buvo išmokėta pagalbos gavėjams, iki jos sugrąžinimo dienos.

5. Palūkanos apskaičiuojamos pagal Komisijos reglamento (EB) Nr. 794/2004 ⁽²²⁾ 9–11 straipsnių nuostatas.

4 straipsnis

Švedija Komisija per du mėnesius nuo pranešimo apie šį sprendimą praneša apie jam įvykdyti planuojamas priemones ir priemones, kurių jau buvo imtasi. Ji šią informaciją pateikia naudodamasi šio sprendimo 1 priede pateikta anketa.

5 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Švedijos Karalystei.

Priimta Briuselyje, 2004 m. birželio 30 d.

Komisijos vardu

Mario MONTI

Komisijos narys

⁽²²⁾ OL L 140, 2004 4 30, p. 1.

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2005 m. birželio 24 d.

trečią kartą iš dalies keičiantis Sprendimą 2004/614/EB dėl apsaugos priemonių, susijusių su paukščių gripu Pietų Afrikoje, taikymo laiko

(pranešta dokumentu Nr. C(2005) 1863)

(Tekstas svarbus EEE)

(2005/469/EB)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

informacijos iš Pietų Afrikos nebuvo gauta, ir dabartinė su liga susijusi informacija nėra aiški.

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1991 m. liepos 15 d. Tarybos direktyvą 91/496/EEB, nustatančią gyvūnų, įvežamų į Bendriją iš trečiųjų šalių, veterinarinio patikrinimo organizavimo principus ir iš dalies keičiančią Direktyvas 89/662/EEB, 90/425/EEB ir 90/675/EEB⁽¹⁾, ypač į jos 18 straipsnio 7 dalį,

atsižvelgdama į 1997 m. gruodžio 18 d. Tarybos direktyvą 97/78/EB, nustatančią principus, reglamentuojančius iš trečiųjų šalių į Bendriją įvežamų produktų veterinarinių patikrinimų organizavimą⁽²⁾, ypač į jos 22 straipsnio 6 dalį,

kadangi:

(1) 2004 m. rugpjūčio 24 d. Komisijos sprendimu dėl apsaugos priemonių nuo didelio patogeniškumo paukščių gripo Pietų Afrikos Respublikoje⁽³⁾ Komisija priėmė apsaugos priemones, susijusias su gripu bėgiojančių paukščių pulkuose Pietų Afrikoje.

(2) 2004 m. gruodį Komisija iš Pietų Afrikos gavo informacijos, kad su liga susijusi padėtis bėgiojančių paukščių pulkuose pagerėjo. Tačiau ši informacija Komisijos neįtikino, kad liga buvo veiksmingai kontroliuojama. Daugiau

(3) Esant šioms aplinkybėms reikėtų Sprendimo 2004/614/EB taikymą pratęsti dar šešiams mėnesiams. Tačiau tas sprendimas gali būti persvarstomas prieš šešių mėnesių laikotarpio pabaigą priklausomai nuo Pietų Afrikos pateiktos papildomos informacijos.

(4) Šiame sprendime numatytos priemonės atitinka Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatinio komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Sprendimo 2004/614/EB 7 straipsnyje nurodyta data „2005 m. birželio 30 d.“ pakeičiama data „2005 m. gruodžio 31 d.“.

2 straipsnis

Šis sprendimas skirtas valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 2005 m. birželio 24 d.

Komisijos vardu
Markos KYPRIANOU
Komisijos narys

⁽¹⁾ OL L 268, 1991 9 24, p. 56. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2003 m. Stojimo aktu.

⁽²⁾ OL L 24, 1998 1 30, p. 9. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 882/2004 (OL L 165, 2004 4 30, p. 1). Pataisyta versija (OL L 191, 2004 5 28, p. 1).

⁽³⁾ OL L 275, 2004 8 25, p. 20. Sprendimas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Sprendimu 2005/210/EB (OL L 68, 2005 3 15, p. 43).

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2005 m. birželio 24 d.

baigiantis tyrimo procesą dėl Bendrijos garso įrašų autorių teisių pažeidimo Tailande ir jo poveikio prekybai garso įrašais Bendrijoje

(2005/470/EB)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1994 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 3286/94, nustatantį Bendrijos procedūras bendrosios komercijos politikos srityje, siekiant užtikrinti naudojimąsi tarptautinės prekybos, ypač globojant Pasaulio prekybos organizacijai⁽¹⁾, taisyklių suteiktomis Bendrijos teisėmis, ypač jo 11 straipsnio 1 dalį,

kadangi:

- (1) Pagal 1984 m. rugsėjo 17 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 2641/84 dėl bendrosios komercijos politikos stiprinimo, ypač atsižvelgiant į apsaugojimą nuo neteisėtos komercinės veiklos⁽²⁾, 1991 m. birželio 5 d. Komisija gavo skundą iš Tarptautinės fonografijos pramonės federacijos (IFPI), atstovaujančios iš esmės visus garso įrašų gamintojus Bendrijoje, Europos biuro.
- (2) Skunde tvirtinama, kad Bendrijos garso įrašų autorių teisių pažeidimai yra labai paplitę Tailande, ir kad tokie autorių teisių pažeidimai kenkia Bendrijos pramonei, ypač kenkia Bendrijos garso įrašų eksportui į Tailandą ir kitas trečiųjų šalių rinkas.
- (3) Komisija nusprendė, kad skunde pateikta pakankamai įrodymų, jog būtų pradėtas tyrimo procesas. Atitinkamas pranešimas buvo paskelbtas *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*⁽³⁾.
- (4) Tyrimo proceso pradžioje Komisija atliko faktinį ir teisinį tyrimą, kurio ataskaitą pristatė Patariamajam komitetui 1992 m. vasario 20 d. Po šio tyrimo paaiškėjo, kad

tiriamuoju laikotarpiu, ir didžia dalimi dėl to, kad Tailando valdžios institucijos nesugebėjo tinkamai įgyvendinti autorių teisių įstatymų, autorių teisių pažeidimų (tarptautinių garso įrašų) lygis pasiekė 90 %, ir kad ši situacija sukėlė materialinę žalą Bendrijos pramonei, ypač netekus pardavimo dalies Tailando rinkoje (ir kai kuriose kitose trečiųjų šalių rinkose).

- (5) Tada Komisija surengė konsultacijas su Tailando valdžios institucijų atstovais, po kurių Tailando vyriausybė 1992 m. rugsėjo mėn. įsipareigojo sumažinti EB garso įrašų autorių teisių pažeidimus iki mažiausio lygio per kuo įmanoma trumpesnę laikotarpį ir, pirmiausia, žymiai sumažinti minėtus pažeidimus per vienerius metus. Naujasis Tailando autorių teisių aktas įsigaliojo 1995 m. kovo 21 d. Jame numatyta eilė nuostatų, siekiant supaprastinti veiksmus prieš autorių teisių pažeidėjus ir numatyti būtinus skirtingus veikimo būdus kovoje su galimais ir esamais pažeidėjais, ypač didinant baudas. Esant tokioms aplinkybėms Komisija Sprendimu Nr. 96/40/EB⁽⁴⁾ buvo nuspręsta sustabdyti tyrimo procesą ir toliau nuodugniai stebėti situaciją.
- (6) Komisija pratęsė faktinį ir teisinį tyrimą ir 2002 m. gegužės 29 d., 2003 m. spalio 13 d. ir 2004 m. birželio 29 d. Patariamajam komitetui pateikė tris tyrimų ataskaitas. Iš šių ataskaitų paaiškėjo, kad Tailandas ėmėsi priemonių veiksmingai sumažinti garso įrašų autorių teisių pažeidimų lygį, įskaitant Tailando Parlamento priimtus Optinės žiniasklaidos įstatymus, sustiprintus reikalavimus asmenims, susijusiems su autorių teisių pažeidimais muzikoje, artimesnį koordinavimą tarp įvairių kovoje su autorių teisių pažeidimų dalyvaujančių Tailando valdžios institucijų, tarp Tailando valdžios institucijų, muzikos pramonės asociacijų ir viešas kampanijas vykdančių organizacijų, siekiančių informuoti vartotojus apie neigiamą autorių teisių pažeidimų poveikį.
- (7) Nepaisant minėtų iniciatyvų, garso įrašų (tarptautinių garso įrašų) autorių teisių pažeidimai lieka rimta problema Tailande, ir dideli kiekiai autorines teises pažeidžiant pagamintų garso įrašų ir toliau yra eksportuojami į Europos Sąjungą. Tačiau, be tyrimo pagal Reglamentą (EB) Nr. 3286/94, šias besitęsiančias problemas galima būtų geriau spręsti ir kitais būdais.

⁽¹⁾ OL L 349, 1994 12 31, p. 71. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 356/95 (OL L 41, 1995 2 23, p. 3).

⁽²⁾ OL L 252, 1984 9 20, p. 1. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 522/94 (OL L 66, 1994 3 10, p. 10).

⁽³⁾ OL C 189, 1991 7 20, p. 26.

⁽⁴⁾ OL L 11, 1996 1 16, p. 7.

- (8) Siekiant sumažinti Bendrijos garso įrašų autorių teisių pažeidimus Tailande, galima būtų tikėtis tolesnės pažangos sudarant dvišalius ir regioninio bendradarbiavimo susitarimus tarp Tailando ir Bendrijos.
- (9) Autorinių teisių pažeidimus mažinančias priemones būtų galima kurti ir remiantis dvišaliais partnerystės ir bendradarbiavimo susitarimais tarp Tailando ir Bendrijos.
- (10) Bendrija gali per finansines paramos programas ir toliau remti veiksmus, siekdama sustiprinti Tailando valdžios institucijų techninius gebėjimus kovoti su garso įrašų autorių teisių pažeidimais.
- (11) Tailando pastangas, siekiant išspręsti problemas, susijusias su Bendrijos garso įrašų autorių teisių pažeidimais, galima stebėti ir naudojantis mechanizmais, numatytais Komunikate dėl intelektinės nuosavybės teisių stiprinimo strategijos trečiojoje šalyje ⁽¹⁾.
- (12) Todėl tyrimo procesą reikia baigti.

- (13) Šiame sprendime numatytos priemonės atitinka Patariamojo komiteto nuomonę.

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

Vienintelis straipsnis

Tyrimo procesas dėl Bendrijos garso įrašų autorių teisių pažeidimo Tailande ir jo poveikio prekybai garso įrašais Bendrijoje yra baigtas.

Priimta Briuselyje, 2005 m. birželio 24 d.

Komisijos vardu
Peter MANDELSON
Komisijos narys

⁽¹⁾ OL C 129, 2005 5 26, p. 3.

KLAIDŲ IŠTAISYMAS

2005 m. birželio 22 d. Komisijos sprendimo dėl aliejinių rapsų produkto (*Brassica napus* L., GT73 rūšies linija), genetiškai modifikuoto taip, kad būtų atsparus herbicidui glifozatui, pateikimo į rinką pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2001/18/EB, klaidų ištaisymas

(Europos Sąjungos oficialusis leidinys L 164, 2005 m. birželio 24 d.)

Sprendimas 2005/465/EB laikomas negaliojančiu.
